

# Volledig verdwijnen en nooit meer teruggevonden worden – Hoe doe je dat?

Auteur: Fin Kennedy

Vertaling: Frederik Houben

Frederik Houben

Russeltstraat 33

3830 Wellen

[frederikhouben@gmail.com](mailto:frederikhouben@gmail.com)

Personages:

Oudere man (vijftiger)  
Jonge vrouw (twintiger)  
Vrouw (dertiger)  
Man (dertiger)  
Charlie (dertiger)  
Metroman (vijftiger)  
Dokter (dertiger)  
Robert (vijftiger)  
Ellie (dertiger)  
Amerikaanse klant 1 (vijftiger)  
Amerikaanse klant 2 (dertiger)  
Eric (dertiger)  
Mensen op feest 1, 2 en 3  
Sophie (dertiger)  
Danny (dertiger)  
Mike (vijftiger)  
Angelina (dertiger)  
Adam (dertiger)  
Priester (dertiger)  
Bureaucraten 1, 2 en 3  
Huisbaas (veertiger)  
Verpleegster (dertiger)  
Pandjesbaas (vijftiger)  
Medische studenten  
Yevtsye (dertiger)  
Man/Barry (dertiger)  
Stemmen op voicemail

Dit stuk kan gespeeld worden door 5 mensen:

1. Charlie/Adam
2. Oudere man/Metroman/Robert/Amerikaanse klant 1/Persoon op feest 3/Mike/Oude mannenstem 1 en 2/Pandjesbaas
3. Sophie
4. Vrouw/Dokter/Ellie/Angelina/Persoon op feest 1/Bureaucraat 1/Bureaucraat 3/Verpleegster/Vrouwenstem/ Oude vrouwenstem/ Yevtsye
5. Man/Eric/Danny/Amerikaanse klant 2/Priester/Persoon op feest 2/Bureaucraat 2/Mannenstem 1/Huisbaas/Mannenstem 2

## Scene 1

*Donker.*

*We horen het geruis van een radio, sterker en zwakker, alsof iemand de radiofrequenties doorloopt.*

OUDERE MAN Een amateur goochelaar stapt het terras op voor een laatavond sigaret. Hij ontdekt dat zijn sigaretten op zijn, en wandelt naar de nachtwinkel op de hoek van de straat. Zijn familie verwacht dat hij 10 minuutjes weg zal zijn.

JONGE VROUW Een visser vaart op een dag uit naar open zee, alleen. De volgende dag wordt zijn boot ondersteboven teruggevonden op een afgelegen strand. Zijn vrouw en jonge dochter worden nog een tijdlang opgebeld door een anonieme zwijgende beller.

VROUW Een actrice/model kan geen taxi krijgen na afloop van een bedrijfsfeestje op nieuwjaarsavond. Ze doet haar hoge hakken uit en besluit naar huis te stappen. Een bewakingscamera registreert haar terwijl ze noordwaarts strompelt. Haar voicemail begroeting is gewist.

MAN Een priester stapt op tijdens de zondagsmis, loopt de kerk uit, doorheen het kerkhof en recht over een drukke weg.

OUDERE MAN Een dakloze man valt van de pier in een waas van drank en drugs. Als hij gevonden, heeft hij alleen een onderbroek en een overjas aan. Zijn lichaam ligt 6 maanden in het mortuarium, en wordt, aangezien niemand het lichaam is komen claimen, gecremeerd na een korte ceremonie. Een patholoog en een kuisvrouw wonen de dienst bij.

JONGE VROUW Een ambtenaar van de dienst paspoorten mist haar aansluitingsvlucht in Bangkok. Het emailverkeer naar haar vrienden en familie stopt.

VROUW Een waarzegster uit Oost-Europa spoelt 's nachts aan op een afgelegen strand. Ze werd laatst gezien lopend in de buurt van de kliffen in de richting van de lichtjes van een klein kuststadje, blinkend in de regen.

MAN Een beveiligingscamera vangt het beeld op van een reclameman die het kantoorgebouw uitloopt en verdwijnt in het drukke stadsverkeer. Op de leuning van zijn stoel is zijn jas achtergebleven, op zijn bureau staat een urne. Zijn collega's verklaren dat hij al meer dan een week niet meer geslapen had.

*Het geruis gaat over in het geluid van regen tegen een raam. Het alarm van een wekkerradio gaat af. In het donker duwt Charlie op een knop. Het alarm stopt en we horen een staccato elektronische stem.*

ELEKTRONISCHE STEM Vijf - Uur - Veertig. Woensdag

CHARLIE Je opent je ogen, en het is donker. In het donker voel je de pijn in je hoofd. In het donker is je mond droog. Je staat op en steekt een sigaret op.  
Buiten is het donker. De regen gutst in dikke druppels langs het venster naar

beneden. Je doet je pantoffels aan. Ze voelen koud aan. Je schuifelt naar de keuken, en zoekt op de tast naar de kraan en de koffiepot. Een auto alarm gaat af in de straat.

*We horen in de verte het geluid van een auto alarm. De regen wordt nog feller.*

CHARLIE In het donker ga je pissen. In het donker poets je je tanden. In het donker kijk je in de spiegel. Je kijkt in de spiegel. Je kijkt in de spiegel. En de dingen. Staan op het punt. Om te ontploffen.

*Plots horen we het geluid van een metro op volle snelheid. Charlie valt flauw. Andere vangen hem op. Ze leiden hem naar een stoel. Iemand zet een urne naast hem op de grond. De metroman blijft bij hem. Het geruis verandert in het geknetter van een slecht afgestelde draagbare radio. Een tafel volgeladen met GSM's, portefeuilles, paraplu's en andere persoonlijke objecten. Een paar verlopen decoraties hangen ergens op, in een poging om het geheel wat te versieren. De metroman geeft Charlie een glas water.*

METROMAN Beter zo?

CHARLIE Kweenie.

METROMAN Wel, da's niet goed.

CHARLIE Ik weet niet meer wat er gebeurd is.

METROMAN Je bent flauwgevallen.

CHARLIE Uhu.

METROMAN Die dingen gebeuren.

CHARLIE Normaalgezien niet.

METROMAN Wel bij vrouwen. Meestal zijn het de oude vrouwen. Hier.

*Hij geeft Charlie een vochtige doek.*

CHARLIE Wat?

METROMAN Voor je hoofd.

CHARLIE Oh.

*Charlie voelt aan zijn hoofd. Hij kijkt naar zijn vingers. Er zit bloed op.*

METROMAN Waarschijnlijk heb je je ergens gestoten toen je viel.

CHARLIE Waarschijnlijk.

*Hij neemt de doek aan.*

METROMAN Gebeurt meestal in de zomer.

CHARLIE Wat?

METROMAN In de zomer zien we dat het meest.

CHARLIE Zien jullie wat het meest?

METROMAN Flauwvallen.

CHARLIE Oh.

METROMAN We zien dat het meest in die periode.

CHARLIE Juist.

METROMAN Maar niet in de winter.

CHARLIE Nee.

METROMAN In de zomer is het de hitte. We geloven graag dat het in dit land nooit echt warm wordt. Maar dat doet het wel. Maar vandaag vriest het. Ben je ziek? Een tumor misschien? Een hersentumor.

CHARLIE Ik ga te laat zijn op mijn werk.

*Charlie probeert recht te staan en kijkt rond alsof hij terug gaat neervallen.*

METROMAN Rustig, het is in orde. Neem je tijd.

*De metroman helpt Charlie terug op zijn stoel, en gaat dan aan de radio prutsen. Hij kan geen duidelijk signaal vinden.*

CHARLIE Fuck. Ik heb geen idee wat er mis is met mij.

METROMAN Het zijn de solden.

CHARLIE Wat?

METROMAN De wintersolden. Al die koopjesjagers.

CHARLIE Ik voel me ziek.

METROMAN Het is een grappige tijd, zo tussen Kerstmis en Nieuwjaar. Niemandslaan. Mensen die gewoon rondkrioelen als mieren.

CHARLIE Ik heb al lang niet meer geslapen.

METROMAN Ah, wel dan.

CHARLIE Ik ben een beetje. Iedereen is een beetje.

*Charlie houdt de doek voor zich uit.*

CHARLIE Heeft mijn bloed een vreemde kleur volgens jou?

METROMAN Dit tijdstip is de piek voor het aantal zelfmoorden in de metro. Acht uur 's morgens. Niemand weet waarom. Dat soort dingen interesseert mij.

CHARLIE Echt?

METROMAN Ja. Ik denk dat mensen soms, als ze op weg zijn naar hun werk, gewoon beslissen dat ze er niet meer tegenkunnen. Jij hebt nog geluk gehad. Het had veel erger kunnen zijn. Neem al de tijd die je nodig hebt.

*Charlie kijkt om zich heen.*

CHARLIE Waar zijn we eigenlijk?

METROMAN Verloren voorwerpen.

CHARLIE Ik bedoel, welk station?

METROMAN Oh, centraal.

CHARLIE Waarom ben ik hier? Ik kom nooit langs hier.

*De metroman laat de radio voor wat hij is.*

METROMAN Verdomme.

CHARLIE Zitten we hier onder de grond.

METROMAN Hooguit 2 meter.

CHARLIE Dan is het toch logisch dat je geen radio kan ontvangen?

METROMAN De telefoons doen het nog altijd.

*Hij gebaart naar de telefoons op de tafel voor hem.*

METROMAN Klote-dingen.

*Hij laat de radio kraken en gaat terug naar zijn bureau.*

METROMAN Let maar niet op mij. Ik moet nog een paar dingen afwerken.

CHARLIE Ga je dat lawaai laten opstaan?

METROMAN Het is het enige gezelschap dat ik heb.

CHARLIE Ik ben nu toch hier?

METROMAN Nee, jij passeert alleen maar.

*De metroman begint de spullen op de tafel te doorzoeken. Hij steekt ze in grote kasten in de muur achter hem; GSM's in de ene, portefeuilles in een andere, paraplu's in nog een andere. We horen het geluid van een passerende metro. Het lawaai wordt steeds luider tijdens de volgende dialoog.*

METROMAN Fijne feestdagen in het vooruitzicht?

CHARLIE Ik heb net mijn moeder gecremeerd.

METROMAN Oh. Pauze. Was ze dood?

CHARLIE Ja.

METROMAN Maar goed ook.

CHARLIE Ze hadden de kist opengelaten. Haar gezicht zat onder de make-up. Maar ze zag er nog altijd dood uit.

METROMAN Ik vier Kerstmis dit jaar gezellig met het vrouwtje.

*De metroman wijst naar de urn.*

METROMAN Is dat je moeder?

*Charlie merkt de urn op, alsof hij 'm pas voor het eerst ziet.*

CHARLIE Ja.

METROMAN Ga je haar verstrooien?

CHARLIE Nee, ik... Ik ga naar mijn werk.

*Metroman kijkt hem vreemd aan, en gaat door met sorteren.*

CHARLIE Je hebt hier wel een heleboel rommel verzameld.

METROMAN Ik verzamel niks, mensen laten die dingen liggen.

CHARLIE Ja, weet ik wel.

METROMAN En andere mensen leveren dat dan in.

CHARLIE Ja, tuurlijk.

METROMAN Toen ik hier begon waren het vooral paraplu's. Duizenden paraplu's. Genoeg om de zondvloed te overleven. Nu zijn het vooral GSM's.

CHARLIE Zou ik...

METROMAN Honderden GSM's.

CHARLIE Uhu.

METROMAN Nooit opgehaald.

CHARLIE Nee, dat kan ik me voorstellen.

METROMAN Soms rinkelen ze allemaal tegelijkertijd.

CHARLIE       Echt?

METROMAN    Wij zijn maar een lokale opslagplaats. Op het hoofdkantoor krijgen ze tot wel duizend voorwerpen per dag binnen.

CHARLIE       Da's veel.

METROMAN    De mensen zouden voorzichtiger moeten zijn.

CHARLIE       Zou ik nog een glas water kunnen krijgen?

*Het geluid van de metro is zo luid dat hij deze laatste repliek moet schreeuwen. Het licht flakkert. Hij doet teken met het lege glas. De metroman knikt, neemt het glas en gaat het opnieuw vullen. Het geluid van de metro neemt weer af. Terwijl de metroman van het podium is, rommelt Charlie door de verloren voorwerpen op de tafel.*

METROMAN (af)       Weet je wat ik altijd zeg?

CHARLIE       Wat dan?

METROMAN (af)       Je kan de ziel van een land aflezen van de spullen die er verloren geraken.

CHARLIE       Da's wel leuk gevonden.

*Charlie speelt met een gouden horloge dat hij gevonden heeft.*

METROMAN (af)       Ja, goed hé? Ik heb erover gedacht om het op een poster te laten zetten.

CHARLIE       Dat zou goed werken op een poster. Ik werk in de reclame sector, en ik zeg je, dat zou goed werken.

METROMAN (af)       Ik dacht meer aan een preventie-campagne. Opdat de mensen meer voorzichtig zouden zijn.

*Charlie steekt het gouden horloge net in zijn zak als de metroman terug opkomt met het water. De metroman geeft hem het glas. Charlie is niet zeker of hij betrapt is.*

CHARLIE       Proost

METROMAN    Je vindt het toch niet erg dat ik nog wat verder rommel?

CHARLIE       Euhm, nee.

METROMAN    Ik krijg niet vaak bezoek. En ik zie dat je wel van rommel houdt.

CHARLIE       Ik deed niks...

METROMAN    Nee, ik weet het. Jij bent niet dat type. Maar nu moet je eens goed naar mij luisteren, en doen alsof je geïnteresseerd bent, voor het geval dat ik je aangeef voor diefstal.

*Pauze.*



METROMAN Ja, ik dacht vroeger veel na over de achteruitgang van de paraplu. Ik kijk naar alle paraplu's die hier passeren, hopen en hopen paraplu's, en denk bij mezelf 'Wat zegt dit over onze natie?' Wat denkt jij dat het betekent?

CHARLIE Euhm, dat het vaak regent?

METROMAN Het betekent voorzichtigheid, voorbereiding, pragmatisch zijn. Rustige, geordende levens, waarin niets frustrerende is dan natgeregend worden. De paraplu, het veiligheidsnet van onze natie. En nu is zijn plaats ingenomen door de snerpande, zichzelf promotende GSM. Je ziet er niet echt geïnteresseerd uit.

CHARLIE Oh, toch wel. Heel geïnteresseerd. Ik denk dat dat een interessante denkpiste is.

METROMAN Denk je dat werkelijk?

CHARLIE Uhu.

METROMAN Alleen maar duizenden en duizenden paraplus gedurende bijna een eeuw. En dan gevolgd door een korte periode waarin heel onze beschaving zichzelf verloor.

CHARLIE Waarschijnlijk verloren op de metro.

METROMAN De mensen zijn wel heel nonchalant op de metro

CHARLIE Is dat zo?

METROMAN En dan nu de GSM.

CHARLIE Fuck, ik weet het terug, het was een tas.

METROMAN Wat?

CHARLIE Er was een achtergelaten tas, dat is de reden waarom ik zo begon te flippen.

METROMAN Hoe bedoel je?

CHARLIE Hij stond vlak naast me, een jongen met een schoudertas die naast zijn voeten lag. Hij stapte uit bij het Noordstation en liet die tas liggen. En de angst, de plotselinge opstoot van angst zal de reden geweest zijn dat.. En wat met heel die massa mensen zo zo. Fuck. Je moet iemand verwittigen. Hij was donker.

METROMAN Donker.

CHARLIE Hij had een donkere huid.

METROMAN Een vreemdeling dus

CHARLIE Kweenie, waarschijnlijk.

METROMAN Een man met een donkere huidskleur verliest zijn lunch op de metro. Een sandwich met kipcurry, een melige banaan en een Twix. En de wereld schiet in een kramp.

CHARLIE Ik bedoel alleen maar. We zijn toch in staat van verhoogde waakzaamheid.

METROMAN Ze blazen ons op omdat ze zeggen dat wij heidenen zijn. Dat wij slecht zijn. Kijk eens goed om je heen. Kijk eens rond in deze stad en vertel me eens. Zie jij hier enige aanwijzing voor het bestaan van een god? Wel?

CHARLIE Ik. Daar heb ik nog niet echt op gelet.

METROMAN Wel, begin er dan maar mee. Want misschien hebben ze wel gelijk. Misschien zijn wij wel de heidenen. Misschien zijn al aangekomen in de hel.

CHARLIE Ik. Ik zou nu eigenlijk echt moeten vertrekken.

METROMAN Laat ze maar doen wat ze van plan zijn, dan is mijn mening. Heel deze rottende composthoop. Blaas het op. Blaas het allemaal op.

CHARLIE Ik vermoed dat dat niet het officiële standpunt is van de metromaatschappij.

*Eén van de GSM's op tafel begint te rinkelen.*

METROMAN Excuseer mij even.

*De metroman vindt de GSM die rinkelt en beantwoordt 'm. Charlie zoekt zijn spullen bij elkaar, maar stopt daarmee als hij de volgende conversatie hoort.*

METROMAN Hallo...  
Nee, nee, daar spreekt u niet mee.  
Het spijt me om u te moeten melden dat hij niet langer onder de levenden is.  
Nee, het was heel tragisch. Ik ben verbaasd dat u het nog niet gehoord hebt. Onder de metro. Een verschrikkelijke knoeiboel.

CHARLIE Zeg.

METROMAN U spreek met Peter, ik bewaak de poorten hierboven. Onze baas, u-weet-wel, wil geen GSM's hierbinnen toelaten.

*Hij hangt op en gooit de GSM terug op de hoop.*

CHARLIE Ik heb al gehoord over ziekelijke grappen, maar jesuschristus. Jij brengt 'ziekelijk' wel tot een nieuw niveau.

METROMAN Af en toe een klein grapje.

CHARLIE Jij zou meer buiten moeten komen.

METROMAN De mensen zouden gewoon voorzichtiger moeten zijn.

CHARLIE Je GSM verliezen is geen grap.

METROMAN Oh, het is traumatiserend. Ik zie het, ik hoor het. De sociale schade die ontstaat door zo'n dramatisch verlies. Als je vroeger je paraplu kwijtgeraakte, dan werd je nat, maar nu, nu! De nooit-gehoorde voice-mail boodschappen die de afspraken voor die avond

annuleren, de SMS'jes met de vragen om koffie en waspoeder mee te brengen op de weg naar huis, de suggesties voor nieuwe huur-DVD's, de afhaalpizza bestellingen, de waar-moet-ik-zijn vragen, de vooruitgangsrapporten, de stijgende toon van paniek, de smeekbeden om even te laten weten dat alles in orde is, de verwarring, de frustratie, de woede: 'Ik begrijp het niet, ik begrijp niet waarom je niet antwoordt', het smeken voor een antwoord, in godsnaam asjeblief neem nu verdomme je telefoon op - want je bent niets, helemaal niets, als je onbereikbaar bent. Geloof ik. Ik zie het allemaal.

*Charlie pakt de urn op.*

CHARLIE Ik moet nu dringend weg.

METROMAN Denk eens aan als die persoonlijke records bij Tetris en Snake die we moeten achterlaten, en die we nooit meer zullen terugwinnen. Is dat waar we ons zo hard aan vastklampen? Wat we tot het uiterste zullen verdedigen?

CHARLIE Bedankt voor het water

METROMAN Ben je niets vergeten?

CHARLIE Wat dan?

*De metroman haalt het gouden horloge tevoorschijn. Charlie voelt in zijn zakken. Het zit er niet meer.*

METROMAN We zijn allemaal dieven.

CHARLIE Hoe heb je dat gedaan?

METROMAN Gewoon, mijn eigen trucje. Gun een oude man zijn pleziertje.

*De metroman gooit het naar Charlie, die het opvangt.*

METROMAN Hou het maar. Gelukkig Nieuwjaar. Mijn innige deelneming voor je moeder.

CHARLIE Bedankt.

METROMAN Is het plots gebeurd?

CHARLIE Ja, ja, heel plots.

METROMAN Probeer wat te slapen.

*Ze gaan uit elkaar. Charlie doet het horloge aan. De telefoons op de tafel rinkelen allemaal samen. Na een tijdje horen we een voicemail-intro.*

CHARLIE Hallo, ik ben het. Sorry, maar ik kan uw oproep nu niet beantwoorden, drukdrukdruk. Je weet wat je moet doen - biep.

*Een lange biep.*

ELLIE Charlie, het is Ellie. Geen idee waar je nu weer uithangt. Ik wil je even herinneren dat we seffens samenzitten met de Amerikanen om kwart na. En hou in godsnaam je GSM in de gaten. Het is hier een groot gebouw.

*Het geluid van een ruisende radio wordt luider. We kunnen er doorheen bijna fragmentjes horen van opgewonden gekwetter.*

CHARLIE Je zou rechtstreeks naar binnen kunnen gaan. Eén of ander excuus uitkramen. De tweehonderd emails in je inbox checken. Proberen een betere manier te bedenken om ijscrème te verkopen aan mannelijke veertigers. Maar dat doe je niet. Je stelt je werk nog een kwartiertje uit door naar de bedrijfsarts te gaan. Eén kwartiertje maar. Pure gelukzaligheid.

*De dokter komt op. Charlie zet de urn neer.*

DOKTER U hebt geluk dat iemand heeft gecancelled. U zou op voorhand een afspraak moeten maken.

CHARLIE Geen gezever. Ik betaal u toch.

DOKTER Het bedrijf betaalt.

CHARLIE Het is een noodgeval.

DOKTER Dat zal ik wel bepalen. En nu stil zijn.

*Ze luistert naar zijn borstkas.*

DOKTER Hartziekte?

CHARLIE Shit, echt?

DOKTER Hebt u een voorgeschiedenis qua hartziektes?

CHARLIE Euhm, nee.

DOKTER Hartkloppingen of ruis?

CHARLIE Nee

DOKTER Epilepsie?

CHARLIE Nee.

DOKTER Diabetes?

CHARLIE Nee.

DOKTER Lage bloeddruk?

CHARLIE Zover ik weet niet.

DOKTER Ja of nee?

CHARLIE Nee.

*Ze onderzoekt zijn ogen.*

DOKTER Recente hoofdwonden?

CHARLIE Mijn hoofd gestoten bij een val. Daarvoor niks.

*Ze bekijkt heel kort zijn hoofd.*

CHARLIE Heeft. Heeft mijn bloed de juiste kleur?

DOKTER Wat?

CHARLIE Mijn bloed. Het is. Mijn bloed wordt bleker.

DOKTER Doe niet onnozel.

CHARLIE Ik meen het.

DOKTER *Over de wond.* Het is niets ernstigs.

CHARLIE Nee?

DOKTER Nee.

CHARLIE Oh.

DOKTER Iets dat aanleiding zou kunnen geven tot interne bloedingen?

CHARLIE Nee.

DOKTER Hebt u zich duizelig of misselijk gevoeld voordat u flauwviel?

CHARLIE Ik denk van niet, ik ging gewoon plat.

DOKTER Maagproblemen?

CHARLIE Ja, ik viel me ziek.

DOKTER Kortademig?

CHARLIE Niet dat ik weet.

DOKTER Druk op de borstkas?

CHARLIE Nee.

DOKTER Kans dat u zwanger bent?

CHARLIE Excuseer?

DOKTER Neemt u medicatie?

CHARLIE Nee.

DOKTER Illegale substanties?

CHARLIE Alleen coke.

DOKTER Bent u verslaafd?

CHARLIE Niet meer dan de rest van de mensen in dit gebouw.

DOKTER Neem niks, tenzij wij het voorschrijven. Alcohol?

CHARLIE Ja, graag.

DOKTER Alcoholicus?

CHARLIE Nee, ik heb nu gewoon zin in iets te drinken.

DOKTER Waarom?

CHARLIE Ik voel me klote.

DOKTER Kan u iets specifieker zijn?

CHARLIE Nee.

DOKTER Ergens pijn.

CHARLIE Ja.

DOKTER Waar.

CHARLIE Overal.

DOKTER Ontbijt u regelmatig?

CHARLIE Als ik tijd heb.

DOKTER En hoe vaak is dat?

CHARLIE Zelden.

DOKTER U moet goed ontbijten. Gekookt, gestoofd, gefrituurd bij voorkeur. Krachtvoer voor de rest van de dag.

CHARLIE Juist.

DOKTER U hebt een zwakke hartslag.

CHARLIE Echt?

DOKTER Ja.

CHARLIE En wat betekent dat dan?

DOKTER U moet meer koffie drinken.

CHARLIE Ok, hoeveel dan?

DOKTER Zoveel u kan. Het bedrijf verwacht dat het volgend kwartaal extra druk zal zijn, we verwachten dan ook een inzet van 110%.

CHARLIE Juist.

*De dokter kijkt naar een grafiek met een zigzaglijn erop.*

DOKTER Hoeveel uren hebt u deze maand gewerkt?

CHARLIE Allemaal.

DOKTER Uw dossier laat zien dat u gemiddeld maar 80% bereikt.

CHARLIE Kerstmis kwam er tussendoor. Ik moet mijn moeder cremeren.

DOKTER Dat is geen excuus. Wij hebben u hier nodig.

CHARLIE Het spijt me.

DOKTER Geen probleem. Hier.

*Ze geeft hem een potje met pillen.*

CHARLIE Waarvoor zijn deze?

DOKTER Om wakker te blijven.

CHARLIE Ok.

DOKTER En dan deze.

*En nog een potje.*

DOKTER Om te kunnen slapen.

CHARLIE Bedankt.

DOKTER Haal ze niet door elkaar.

CHARLIE Zal ik niet doen.

DOKTER Wil u tegen de volgende zeggen dat hij naar binnen mag komen?

CHARLIE Juist, euhm, hebt u misschien ook iets voor...

DOKTER Wat?

CHARLIE Ik voel me gewoon niet...

DOKTER Wat?

CHARLIE Het is gewoon dat. Ik voel me niet echt gelukkig.

DOKTER U bent dus depressief.

CHARLIE Ik denk van niet.

DOKTER Het is heel normaal.

CHARLIE Nee.

DOKTER Niets om zich voor te schamen.

CHARLIE Dat is het niet.

DOKTER Hier. Neem deze.

*Nog meer pillen.*

CHARLIE Luister. Ik denk niet dat het aan mij ligt.

DOKTER Wat.

CHARLIE Ik denk niet dat het probleem bij mij ligt. Ik denk dat heel de wereld naar de klote is.

DOKTER Kijk eens uit het raam. Een zen tuin voor het personeel, volledig vormgegeven. Een waterpartij, een binnenplaats voor de zuivere buitenlucht. Een fitnesszaal, een restaurant, een café, een crèche. Er zijn zelfs bedden voorhanden, als u tenminste op voorhand boekt. U hebt alles binnen handbereik. Alles wat u maar zou kunnen wensen.

CHARLIE Heb u dan nooit? Dat gevoel dat alles wat u ziet alleen maar het oppervlak is? Dat als je je vinger tegen dat oppervlak aan zou duwen, dat je er los doorheen zou kunnen duwen, alsof het maar een dun vlies was, een dun laagje folie. En dat daaronder alleen een grijze brij zit.

DOKTER Pep jezelf op. Neem de pillen. En ga terug aan het werk.

*Charlie kijkt naar de pillen. De dokter gaat af.*

CHARLIE Je pept jezelf op. Je neemt de pillen. Je gaat terug aan het werk.

*Hij slikt een paar pillen.*

*Robert komt op en gaat achter een lessenaar staan. Charlie pakt de urn op en gaat in de buurt staan wachten.*

ROBERT Wel nu, zoals jullie allemaal weten, is Red Consultancy dé marktleider op gebied van global service markets. Het leven is hier snel, heel snel. Maar ook leuk. Sommigen van jullie zullen misschien de druk voelen, en dat is goed, dat is gezond, we willen dat je daarvan geniet. We willen dat je succesvol bent. We willen dat jullie allemaal winnaars zijn.

Het is om die reden dat we deze maandelijkse meetings hebben met iedereen van



het bedrijf. Op deze meetings wordt van jou verwacht dat je tot in het kleinste detail je professionele én je persoonlijke doelen voor de volgende maand definieert. Als je schulden hebt, dan willen we dat weten. Als je probeert om zwanger te worden, dan willen we dat weten. Als je gezondheid slabakt, dan willen we dat weten. Want je hebt nu een nieuwe familie, die je misschien kan helpen. Welkom bij het bedrijf. Ok, dat is voorlopig genoeg. Mij krijgen jullie niet meer te zien, tenzij je er een zootje van maakt. Ik laat jullie nu in de goede handen van onze hardst werkende brandmanager, Charlie Hunt.

*Charlie stapt naar de lessenaar met de urn in zijn armen. Een daverend applaus volgt. Hij loent naar de verzamelde menigte. We horen een zoemend geluid, dat klinkt als feedback van een microfoon.*

CHARLIE Je kan je niet concentreren. Je coördinatie valt weg. Je probeert je te herinneren wat er gezegd is, maar er komt niets. De wereld glijdt langzaam weg, de lucht vol met blinkende bijtende deeltjes. Je hebt het gevoel dat een deel van jezelf achterblijft. Maar je weet niet welk deel.

*De Amerikaanse klanten 1&2 en Ellie komen langs achter op. We horen een krassend geluid, terwijl het gezoem door blijft gaan.*

CHARLIE Je huid kronkelt, je huid jeukt. Het gevoel gaat dieper dan je huid, tot in je spieren. Het lijkt alsof je spieren jeuken. Je hebt zin om ze open te scheuren en aan de pezen te krabben. Je spant alles op en ontspant weer. Opspannen, ontspannen, opspannen, ontspannen. Je spant je tanden, je armen, je maag, je benen, je knieschijven op, je krult je tenen. Het voelt alsof je hele lichaam op ieder moment kan openbarsten en daarmee uit.

KLANT 1 Meneer Hunt?

CHARLIE En dan dat afgrijselijke geluid.

ELLIE Charlie.

CHARLIE Het klinkt als feedback in je hoofd.

ELLIE Charlie

CHARLIE Ik wil gewoon slapen, verdomme!

ELLIE Charlie!

*De geluiden vervagen, maar verdwijnen niet volledig.*

CHARLIE Heuh? Oh, ja, sorry.

KLANT 2 U zei?

ELLIE *Over de urn.* Wat is dat?

CHARLIE Niks.

*Charlie zet de urn neer.*

KLANT 1 U zei?

CHARLIE Ja, ok, dus... Wat verkopen jullie ook alweer?

ELLIE Oh, in godsnaam.

KLANT 1 Speeddating.

CHARLIE Natuurlijk.

KLANT 2 Dertig dates op één avond. Zie je dat zitten?

CHARLIE Tuurlijk zie ik dat zitten. Dus, ja...

*Hij gebruikt een pointer om een aantal foto's op een scherm te laten zien - een powerpoint presentatie.*

CHARLIE We zouden eerst inzetten op, en dan spreek ik nu over virale marketing, euhm, SMS'jes, euhm, smartphone - video's via smartphones, Youtube, mond-aan-mond-onder-de-radar-reclame, dus, zodat er geen ontsnappen aan is, wat we dus eerst gaan doen is...is...is.

ELLIE Charlie.

CHARLIE Eerst definiëren we de 'anderen', ik bedoel, ik bedoel, wat is het alternatief voor deze mensen, dat is, niet verliefd worden, en dat, dat moeten we voorstellen als de huidige status-quo als er niks dringend gaat veranderen.

KLANT 1 Uhu.

KLANT 2 Ik zie wat je bedoelt.

CHARLIE Het het bestaande verhaal zoals je het kan noemen, als mensen niet, als mensen niet kunnen, als mensen niet willen, dan moet je de controle overnemen.

KLANT 1 Controle is goed.

KLANT 2 We houden van controle.

CHARLIE Dusdusdus we hebben het dus over SMS'jes op vrijdagavond, ieder uur opnieuw, met de boodschap 'Ben je nu nog altijd op je werk, jij treurige kamerplant?', en we hebben het dan over miserie, eenzaamheid, overuren, donderblauwe en kastanjebruine kleurtoetsen en en schulden... schrikbarend veel schulden aan een paar geslepen klootzakken met teveel geld en macht.

ELLIE Charlie, asjeblief.

CHARLIE Enenen...

ELLIE *Tegen de klanten. Sorry hiervoor.*

KLANT 1 Helemaal niet nodig.

CHARLIE ...tijd...

KLANT 2 Het is inner-city.

CHARLIE ...tijd is gewoon...

KLANT 1 Het spreekt me aan.

CHARLIE ... gewoon het meest kostbare ding, kostbaarder dan geld, zoveel meer omdat omdat omdat... tijd is het nieuwe geld...dat verdomde vergulde ding dat we allemaal... allemaal.. wij allemaal... Horen jullie dat ook, het gezoem?

KLANT 1 Hmm?

CHARLIE Een zoemend geluid.

KLANT 1 Ik denk van niet. Hoor jij dan iets zoemen?

KLANT 2 Ik denk van niet, meneer.

KLANT 1 Misschien moet je je elektriciteitsnetwerk eens laten nakijken. *Wijst naar zijn hoofd.*

ELLIE Niemand hoort hier iets zoemen, Charlie. Ben je zeker dat je je goed voelt?

CHARLIE Ik voel me prima, alles gaat prima. Dus, dus, een campagne die de nadruk legt op het... het negatieve... en een aanbod voor jullie... een aanbod... Hoe heten jullie in godsnaam ook alweer?

KLANT 1 Quick Love.

KLANT 2 Quick Love dot com.

ELLIE Charlie, ben je zeker dat je niet beter even gaat...

CHARLIE Briljant, ja, dus, Quick Love...alsof die die naam als een een paspoort is, de creditcard, ja, dat is het, de creditcard, maar niet voor geld... nee, zelfs niet voor tijd, hoewel dat een goed idee is.

KLANT 1 De creditcard voor tijd.

KLANT 2 Hou ik van.

CHARLIE Maar maar maar Quick Love is niet dat, nee...

KLANT 1&2 Oh?

CHARLIE Quick Love is de de de creditcard voor liefde, voor kansen, voor voor het Lot. Snapt u?

KLANT 1 Ik snap 'm.

KLANT 2 Jep.

CHARLIE Ja?

KLANT 1 Denk ik.

KLANT 2 Jep.

CHARLIE Ja?

KLANT 1 Snap jij het?

KLANT 2 Ik denk van niet.

KLANT 1 Nee?

KLANT 2 Nee.

CHARLIE Nee?

KLANT 1 Nee, ik snap 'm niet.

KLANT 2 Ik snap 'm ook niet.

KLANT 1 Ik snap 'm helemaal niet.

KLANT 2 Meneer Hunt, wij snappen u helemaal niet.

CHARLIE Klote.

ELLIE Charlie, ik denk dat je nu best even een pauze neemt.

CHARLIE Geen probleem, nee, ik ben hier wel bezig met een consultatie, Ellie. We leggen de grote lijnen vast.. wat is, wat is... wat kunnen we, wat kunnen we hier bij Red... ik ben er bijna.

ELLIE Charlie, kalmeer nu toch even.

CHARLIE Nee, ik ben kalm, ik ben hier alles is A-OK. We moeten onthouden, Ellie, Joe, jij, wat ook je naam is, jullie allemaal, wat we moeten onthouden is Aandacht, Interesse, Verlangen, Actie, ok?

KLANT 1 Ok.

KLANT 2 Jep.

KLANT 1 Ik vind het goed.

KLANT 2 Dat lijkt er al meer op.

CHARLIE De klassieke formule, maar het klinkt zozozo laten we zeggen laten we zeggen dat... dat we de reclamespotjes uitsturen tijdens het spitsuur, en we beginnen met met met... verdomme!

*Hij wrijft over zijn neus. Bloed druipt eruit.*

ELLIE Mijn god.

CHARLIE Dus we beginnen met, we moeten, we starten met een beeld, ja, we zoemen in op een beeld van een een een...

ELLIE Charlie, je bloedt.

CHARLIE Zo'n blond leeghoofdig wicht in de regen ergens in de binnenstad, ja, zware regenvlagen, die als het ware als een olievlek aan je blijven plakken, en het is nog vroeg en bitter en ze is onderweg naar haar werk en de regen geselt haar gezicht en en en haar mond hangt helemaal open en het water, het water loopt als het ware van haar kin naar beneden en en...

*Bloed druipt van Charlie's kin.*

ELLIE Charlie!

KLANT 1 Mevrouw, in godsnaam.

KLANT 2 Laat de man nu eens uitspreken, hij probeert een pitch te maken!

KLANT 1 En ik hou wel van wat ik te horen krijg.

KLANT 2 Ik ook.

KLANT 1 Een man kan een pitch maken terwijl het bloed van zijn gezicht druipt.

KLANT 2 Midden in een zenuwzinking.

KLANT 1 Of wat hij ook doormaakt op dit moment.

KLANT 2 Jep!

KLANT 1 Trekt mijn aandacht.

KLANT 2 Hij trekt onze aandacht.

KLANT 1 Hier.

KLANT 2 Hier.

*Ze geven Charlie allebei een zakdoek.*

CHARLIE Bedankt.

KLANT 1 Graag gedaan.

KLANT 2 Met plezier.

KLANT 1 En nu pitchen, tegen de sterren op.

KLANT 2 Pitch!

KLANT 1 Pitch!

KLANT 2 Pitch!!

*Het zoemend geluid wordt steeds luider. GSM's gaan af. Charlie schreeuwt het uit, en grijpt naar zijn hoofd.*

KLANT 1 Hij leek in de war.

KLANT 2 Het was een klootzak

KLANT 1 Ik hield niet van zijn manier van doen.

KLANT 2 Het was manisch.

KLANT 1 Je hebt helemaal gelijk.

KLANT 2 Een manische manier van doen.

KLANT 1 Heb je zijn ogen gezien.

KLANT 2 Verwilderd.

KLANT 1 Zoals bij een zwerver.

KLANT 2 Zoals bij een zwerver die bedelt op straat.

KLANT 1 We werken allemaal hard, maar in godsnaam.

KLANT 2 In godsnaam, leer ermee leven.

KLANT 1 Ik vond zijn kostuum maar niks, het was goedkoop.

KLANT 2 Ik vond zijn ogen maar niks.

KLANT 1 Ik vond zijn gezicht maar niks.

KLANT 2 Het was een klootzak.

KLANT 1 Die gast was een echte klootzak.

*Charlie pakt de urn en vertrekt.*

CHARLIE Nog vijf uur te gaan en je lichaam schreeuwt om te mogen slapen. Maar je hoofd wil zich bezatten. Zo hard. Je slikt nog zo'n wakkerblijf-pil en je spreekt af met Erik voor de lunch.

*Charlie slikt nog een pil, Erik brengt 2 pinten mee.*

ERIK De gemiddelde lunchpauze in dit land is zeventien minuten. Gemiddeld. Maar niet in de reclamebranche. Weet je hoeland wij krijgen?

CHARLIE Nee.

ERIK Vierenhalve minuut. Daarom dat wij ook zoveel verdienen. Haast je dus een beetje.

*Erik drinkt zijn pint bijna volledig leeg. Dan merkt hij de pillen op die Charlie vastheeft.*

ERIK Wat zijn dat?

CHARLIE Oh, niks.

ERIK Legaal?

CHARLIE Ja.

ERIK Ah, dan ben ik niet geïnteresseerd. Nu dan. De roddels.

CHARLIE Huh?

ERIK Ja.

CHARLIE Wat?

ERIK Ze houden je in de gaten. Je gedraagt je... vreemd.

CHARLIE Wat... wat bedoel je?

ERIK *Wijst op de urn.* Wel, wat is dat daar?

CHARLIE Dit is. Dit is mijn moeder.

ERIK Dat kan ik ook wel zien. Maar waarom heb je haar meegenomen naar het werk?

CHARLIE Ik heb niet... ik heb gewoon... zij is gewoon...

ERIK Wat? Is ze je gewoon gevolgd?

CHARLIE Ik.. Ik.

ERIK Je draagt daarmee rond. Allison wordt er misselijk van.

CHARLIE Het spijt me.

ERIK Ben je je verstand aan het verliezen of wat?

CHARLIE Ik weet het niet.

ERIK Wat zou je arme moeder zeggen als ze je zo zou zien.

CHARLIE Ik weet het niet.

ERIK Wat weet je dan wel.

CHARLIE Ik...

ERIK *Kijkt op zijn horloge.* Nog twee minuten.

CHARLIE Ik slaap al een tijdje niet meer.

ERIK En dan? Geef dat eens hier.

*Erik probeert de urn te pakken. Charlie spartelt tegen.*

CHARLIE Laat los.

ERIK We zouden haar nu kunnen verstrooien, dan zijn we er vanaf.

CHARLIE Roept. Laat los!

ERIK Kijk nu wat je gedaan hebt, klootzak, nu kijkt iedereen naar ons.

CHARLIE Erik.

ERIK Wat?

CHARLIE Heb jij ooit. Heb jij ooit het gevoel dat alles nep is.

ERIK Huh?

CHARLIE Zoals deze ruimte. Het lijkt op een stokoud café, maar het is er pas van vorig jaar.

ERIK Dat is branding, maat. Dat is waarom wij zoveel verdienen. Je moet er gewoon in geloven.

CHARLIE Ik geloof er ook in.

ERIK Echt? Daar ben ik niet zo zeker van.

CHARLIE Ik geloof erin.

ERIK Er worden vragen gesteld, Charlie.

CHARLIE Het is allemaal in orde.

ERIK Ik bedoel maar, wil je dit allemaal opgeven?

CHARLIE Nee.

ERIK Natuurlijk wil je dat niet. Wie zou dat nu doen? Wij zijn de sterren. Wij leven de droom. Iedereen wil ons zijn. Zelfs wijzelf.

*Erik lacht.*

ERIK Als je het tempo niet meer aankan, dan weet je wat je te doen staat.

CHARLIE Ja. Bedankt, Erik.



*Erik kijkt op zijn horloge. We horen het geruis van de radio.*

ERIK De tijd is om.

CHARLIE Ok.

ERIK Zie ik je vanavond, toch?

CHARLIE Ja.

ERIK Een nieuw jaar, een nieuw leven. *Over de urn.* Breng dat dit niet mee.

*Erik drinkt zijn pint leeg en gaat weg. Charlie doet alsof hij de zijne leegdrinkt, maar stopt daarmee als Erik weg is. Charlie ziet er ziek uit. Hij zoekt waar hij de urn kan neerzetten en doet dat ook.*

CHARLIE Je gaat terug naar je werk. Je kotst alles uit. Je presteert nog tien uren. Je probeert daarbij te vermijden om in een spiegel te kijken.

*Hij strijkt zijn haren glad en neemt nog een pil.*

CHARLIE Dan neem je nog een wakkerblijfpil en gaat naar een feestje.

*Het geruis gaat langzaam over in het geluid van een feestende menigte. Feestvierders 1, 2 en 3 komen op. Ze hebben drankjes vast en lachen. Sofie staat in de achtergrond in stilte toe te kijken.*

CHARLIE Er is ergens een flatgebouw met een dakterras dat afgehuurd is voor de lancering van een nieuwe reclamecampagne. Iemand heeft ettelijke duizenden euro's in het feestje geïnvesteerd, dus iedereen is laaiend enthousiast. Modellen mixen met copywriters mixen met zakenmannen. Je kijkt naar de lichtjes van de omliggende gebouwen die de donkere nacht openscheuren als een vuile neonlach. De mensen praten. Het is koud.

*Charlie neemt een glas aan van een passerende ober en drinkt het in één teug leeg. Hij pakt er nog één.*

FEESTVIERDER 1 Wat doe jij voor de kost?

FEESTVIERDER 2 Wat doe jij voor de kost?

FEESTVIERDER 3 Wat doe jij voor de kost?

FEESTVIERDER 1 Ik ben een actrice. Ik had als kind de hoofdrol in een aantal reclamespotjes voor ontbijtgranen, maar het was teveel te jong. Ik begon te drinken en te snuiven toen ik 14 was.

FEESTVIERDER 2 Wat een tragedie.

FEESTVIERDER 1 Maar ik heb mezelf weer uit het moeras getrokken. Kheb een paar bedrijfsvideo's en truiencatalogi gedaan. En dan nu dit vanavond.

FEESTVIERDER 3 Een overwinning van de menselijke geest.

FEESTVIERDER 1            Dat geloof ik ook.

FEESTVIERDER 2            Ik ben echt verliefd op die nieuwe reclamecampagne. Het gaat gigantisch zijn.

FEESTVIERDER 1            Je bent een schatje.

FEESTVIERDER 3            Welke soort ontbijtgranen?

FEESTVIERDER 1            *Tegen feestvierder 2. Wat doe jij voor de kost?*

FEESTVIERDER 2            Ik werk voor de bank die dit alles financieert.

FEESTVIERDER 1            Een man van het geld dus.

FEESTVIERDER 2            Wel, ik ben eigenlijk gespecialiseerd in het strippen van de bezittingen van kleine Afrikaanse landen en het dollariseren van hun economie.

FEESTVIERDER 3            Interessant.

FEESTVIERDER 2            Niet echt. Ik ben hier alleen maar voor de bubbels. *Tegen feestvierder 3. Wat doe jij voor de kost?*

FEESTVIERDER 3            Ik heb het script geschreven.

FEESTVIERDER 1            Hoe bedoel je?

FEESTVIERDER 3            Copywriter.

FEESTVIERDER 1            Oh, van het agentschap! Liefje, dat had je eerder moeten zeggen.

FEESTVIERDER 3            Wel, ik ben hier ook alleen maar voor de bubbels.

FEESTVIERDER 2            Dus al dat lelijke-eendje-wordt-mooie-zwaan gedoe..

FEESTVIERDER 3            Kwam van mij, ja.

FEESTVIERDER 1            Ik vind dat beeld geweldig.

FEESTVIERDER 2            Laat ons hopen dat het goed verkoopt.

FEESTVIERDER 1            Niet gemeen worden.

FEESTVIERDER 2            Het is een grote investering.

FEESTVIERDER 1            De rups die een vlinder wordt, het voorgevoel van een nieuwe start. Werkt voor mij.

FEESTVIERDER 3            Neemt nog wat champagne. Het is allemaal getest en uitgeprobeerd, ik zou me er niet te hard zorgen over maken.

FEESTVIERDER 2            Oh, maar dat doe ik ook niet. Het is tenslotte niet mijn geld.

FEESTVIERDER 1            Dus, vertel es, ben ik dan de rinder of de vlups?

FEESTVIERDER 3 Excuseer?

FEESTVIERDER 1 Ik bedoel...

FEESTVIERDER 2 Je bent de wat?

FEESTVIERDER 1 Mijn god, ik ben zo dronken.

*Ze lachen.*

CHARLIE Je probeert hun aandacht te trekken, maar ze praten ergens anders over. Hallo.

FEESTVIERDER 1 *Steelsgewijs.* Is er niemand van de Laboratoire Garnier aanwezig?

FEESTVIERDER 3 Ik zie niemand.

FEESTVIERDER 2 Ik zou ze niet herkennen.

FEESTVIERDER 1 Want tussen jou en mij, hun producten zetten mijn huid in brand.

CHARLIE Hallo, ik ben Charlie.

FEESTVIERDER 2 Oh God, echt?

FEESTVIERDER 3 Zeg dat nu niet.

FEESTVIERDER 1 Ik dacht dat ze dat eerst uittesten op de oogjes van konijntjes.

FEESTVIERDER 2 Dat doen ze ook.

FEESTVIERDER 1 Wel, dan zijn dat wel heel taaie konijnen.

CHARLIE Hallo, ik ben Charlie. Ik heb al een week niet meer geslapen. Maar de conversatie veranderde weer van onderwerp.

FEESTVIERDER 2 Ik kan niet tegen ontspanning. Ik had vorige zomer een vakantie geboekt voor 2 weken, maar na 4 dagen was ik al terug.

FEESTVIERDER 1 Je gaat op reis met de verkeerde mensen, liefje.

FEESTVIERDER 3 Oh, ik ging dit jaar terug naar Toscane, en het is daar echt achteruit gegaan. Ik zeg het je.

FEESTVIERDER 1 Bespottelijk gewoon.

FEESTVIERDER 3 Een tragedie.

CHARLIE Hallo-oo!

*Iedereen stopt met praten en kijkt naar hem.*

CHARLIE Mijn mijn mijn naam is Charlie. Ik ben negentwintig jaar. Ik heb geen hobby's. Ik werk alleen maar. Ik heb nooit de kans om iemand te ontmoeten of ergens naartoe te gaan, dus ik heb geen grappige verhalen.

FEESTVIERDER 1 Waarschijnlijk dronken.

FEESTVIERDER 2 Bloeddoorlopen ogen.

FEESTVIERDER 3 Ziekelijk uitzicht.

FEESTVIERDER 1 Hij zou waarschijnlijk op je kwijlen als hij te dicht bij je kwam.

FEESTVIERDER 2 Sociaal onvolwassen.

FEESTVIERDER 3 Weinig vrienden.

FEESTVIERDER 1 Wanhopig.

FEESTVIERDER 3 Eenzaam.

FEESTVIERDER 2 Een slechte investering.

FEESTVIERDER 1 Zijn haar trekt nergens op.

FEESTVIERDER 3 Heeft waarschijnlijk veel porno thuis liggen.

FEESTVIERDER 2 Koopt uit optimisme condoms

FEESTVIERDER 1 En masturbeert er dan in.

FEESTVIERDER 2 Als hij dronken is.

FEESTVIERDER 3 Ik vind het zielig voor hem.

FEESTVIERDER 1 Och, zwijg toch.

FEESTVIERDER 2 Hij zou iets in je drankje doen om je te drogeren.

FEESTVIERDER 1 En je dan neuken in zo'n goor hotel.

*Ze lachen. We horen een klok twaalf keer slaan, en vuurwerk wordt afgeschoten.*

FEESTVIERDER 1 Oh, het is tijd! Het is zover!

*Een koor zingt 'Auld lang syne' op de achtergrond. De feestvierders gaan naar achter om mee te doen. Sofie gaat naar Charlie.*

SOFIE Wow.

CHARLIE Wat?

SOFIE Mensen.

CHARLIE Oh, ja.

SOFIE           Zijn dit de mensen waar jij je tijd mee doorbrengt?

CHARLIE        Niet vrijwillig.

SOFIE           Kijk eens naar die daar. Zijn huid lijkt op een zak die de rest van zijn lichaam binnenhoudt.

CHARLIE        Heh? Dat is grappig.

SOFIE           Verdronken mensen zien er ook zo uit.

CHARLIE        Werkelijk?

SOFIE           Uhu.

CHARLIE        Dat is. Interessant.

SOFIE           Kijk daar.

CHARLIE        Wat?

SOFIE           Daarboven.

CHARLIE        Oh, ja.

SOFIE           Ze hebben hun logo's op de wolken geprojecteerd, als brandmerken.

CHARLIE        Ik weet het. Het spijt me, ik heb al een week niet meer geslapen, en ik ben laveloos.

SOFIE           Ik weet het. En die cocktail van pillen in je maag is nogal gevaarlijk.

CHARLIE        Omhoog kijken is niet echt fijn. Wat?

*Een gigantische vuurpijl licht de hemel op. De mensen juichen.*

SOFIE           Wow. Hoe krijgen ze al die letters in een vuurpijl?

CHARLIE        Met gigantisch veel geld.

SOFIE           Hoeveel?

CHARLIE        Dat wil je niet weten.

SOFIE           Gelukkig Nieuwjaar dan maar.

CHARLIE        Ja.

SOFIE           Enzoverder.

CHARLIE        Enzoverder.

SOFIE           Ik heet Sofie.

*Ze steekt haar hand uit. Hij schudt haar hand.*

CHARLIE Hallo, Sofie.

SOFIE En jij bent?

CHARLIE Charlie.

SOFIE Charlie. Juist. Ga je me niet vragen wat ik doe?

CHARLIE Nee.

*Hij probeert zijn hand terug te trekken, maar ze blijft 'm vasthouden. Ze wijst op het horloge rond zijn pols.*

SOFIE Vertel me eens iets over dit horloge.

CHARLIE Wat?

SOFIE Waar heb je dat vandaan?

CHARLIE Wat maakt dat nu uit?

SOFIE Vertel.

CHARLIE Waarom?

SOFIE Doe 'm af.

CHARLIE Nee.

SOFIE Kijk naar de achterkant. Er staat iets in gegraveerd.

CHARLIE Ik. Dat had ik niet gezien.

*Charlie doet het horloge af en kijkt naar de achterkant.*

CHARLIE 'Harry Lewis.'

SOFIE Dat is mijn vader.

CHARLIE Echt.

SOFIE Ja.

CHARLIE Het is een vrij veel voorkomende naam.

SOFIE Wat staat er nog?

CHARLIE 'Voor je 21ste..' Het is allemaal wazig geworden. 'Twaalf juli...'

SOFIE 1975

CHARLIE Juist.

SOFIE Juist.

*Pauze.*

SOFIE Hij was een visser. Op een nacht ging hij op zijn eentje erop uit. Zijn boot is teruggevonden een beetje verder op de kust, volledig intact. Hoe kom je aan dit horloge?

CHARLIE Wie ben jij eigenlijk?

SOFIE Ik ben anatoom-patholoog. Je lichaam werd gisteren uit de rivier gehaald. Je had geen identiteitspapieren bij je. Ik ben de hele dag bezig geweest om te ontdekken wie je was?

CHARLIE Heb je iets in mijn drankje gedaan?

SOFIE Het viel mij op dat je een stressvol leven geleid hebt, gezien de beginnende maagzweer.

CHARLIE Jij bent zo'n goth aanhanger zeker?

SOFIE Je lever vertoonde tekenen van alcoholbeschadiging.

CHARLIE Zo iemand die kickt op dood en zo'n dingen.

SOFIE Je maaginhoud gaf aan dat je laatste maaltijd scampi's en frieten waren, wat suggereert dat je ergens aan zee zat. Zou dat kunnen kloppen?

CHARLIE Ik heb... een hele lange dag achter de rug.

SOFIE In je bloed vond ik hoge concentraties alcohol en cocaïne...

CHARLIE Je probeert me alleen maar op stang te jagen.

SOFIE ... slaappillen en antidepressiva.

CHARLIE Op het eerste zicht zag je er nochtans normaal uit.

SOFIE Je moet er erg aan toe geweest zijn.

CHARLIE Ik vond je eerst zelfs knap.

SOFIE Hoe heb je de knokkels van je hard verwond?

CHARLIE Maar nu heb je alles naar de klote geholpen.

SOFIE En de snijwonden op je arm.

CHARLIE Dit gebeurt niet echt, niet echt.

SOFIE Raak de randen van je mond aan. Voel je dat schuim? Het is een mengeling van water, lucht en slijm die naar boven kwam als gevolg van je pogingen om adem te halen. Dat betekent dat je nog leefde toen je onder water ging.

CHARLIE Ik voel je misselijk.

SOFIE Hoe kom je aan het horloge van mijn vader?

CHARLIE Ik ga nu naar huis en kruip in mijn bed. En als je belooft om me met rust te laten, dat belooft ik je dat ik zal proberen om te slapen.

SOFIE Hier is mijn kaartje.

CHARLIE Wat?

SOFIE Ik heb je wel graag. Jij bent anders.

CHARLIE Anders dan wat?

SOFIE Dan al de andere dode mensen.

CHARLIE Oh, goed, fijn.

SOFIE Bel me.

CHARLIE Jij heb wel een heel vreemde aanpak om te daten.

SOFIE Bel me.

CHARLIE Ok

*Sofie gaat af.*

CHARLIE Verdomme.

*Hij neemt een potje met pillen en slikt er een paar door. Dan kijkt hij op het horloge.*

CHARLIE Je gaat naar huis. Je kotst je maag leeg. Je neemt een pijnstiller van een bekend merk. Je kijkt naar één of ander TV kanaal dat 24 op 24 reclame uitzendt.

CHARLIE Daar is het, en daar, en dan is het weg.

*Hij stort in op zijn bed. Bijna onmiddellijk gaat de alarmwekker naast zijn bed af. Hij duwt 'm uit.*

ELEKTRONISCHE STEM Vijf-Veertig-Acht a.m. Donderdag.

CHARLIE Je opent je ogen, en het is donker. In het donker voel je de pijn in je hoofd. In het donker is je mond droog. Je staat op en steekt een sigaret op. Met een vreselijke kater probeer je de avond ervoor te reconstrueren. Werk, uiterlijk. Laat vertrokken, zoals gebruikelijk. Drank, natuurlijk. Nieuwe werknemers. Lancering van die reclamecampagne. Nog meer drank, uiteraard. Een paar lijntjes coke. Mensen die te snel praten. Vandaar wordt alles wazig. Een lege portefeuille. Rokershoest. Een nare droom over een meisje en een horloge. Je stopt met nadenken en drinkt een blik bier op de weg naar het station. Op het perron merk je dat de trein vertraging heeft. Er is ergens een beetje regen gevallen, wat niemand had voorzien aangezien het december is. Een sms'je van je ex. 'Geweldige sex gehad met iemand die ik gisteren heb ontmoet. Mag ik je naam wissen in het telefoonboek van mijn GSM, want anders kan ik zijn nummer niet



opslaan? Gelukkig Nieuwjaar.' Je overweegt om de trut op te bellen en dan je GSM onder de trein te gooien. Maar dat doe je niet.

In de metro doet het felle licht pijn aan je ogen. Eén of andere man draagt een grote zak over zijn schouder zodat je niet kan passeren, en je port hem even om hem te laten weten dat je wil passeren en jij kijkt je aan met zo'n blik van 'Blijf verdomme van mijn zak af.' En je hebt zin om tegen hem te zeggen 'Jij bent diegene die in de weg staat, idioot', maar je doet het niet. De deuren sluiten weer en je mist je halte. Later op de roltrap staan de mensen aan de linkerkant alsof het hen niet kan schelen en je hebt zin om hen bij hun kraag te grabbelen en hen recht naar beneden te laten tuimelen. Maar je doet het niet.

En dan later in de koffiebar staat er een man aan de toog een cheque uit te schrijven, een cheque?! In deze eeuw? En er staat een rij van wel tachtig mensen te wachten en je wil gewoon dat ding uit zijn handen rukken en het steken waar de zon niet schijnt. Maar je doet het niet.

En dan aan het zebrapad voor het kantoorgebouw stoppen de auto's niet automatisch om je te laten oversteken, dus steek je gewoon over en een Mondeo stopt met piepende remmen vlak voor je en de chauffeur kijkt je aan alsof je een stuk stront bent. En je hebt zin om je vuist door het raam te slaan en zijn strot dicht te klemmen totdat de aders in zijn nek ontploffen, maar je doet het niet.

En dan die dikke zak voor je op het voetpad die luid bellend met zijn armen loopt te zwaaien zodat je hem niet kan passeren, alsof hij niet doorheeft dat jij er ook nog bent, terwijl iedereen met een paar hersencellen dat zou doorhebben, dus hij moet het wel met opzet doen omdat hij denkt dat het grappig is of zo. En terwijl je langs hem doorwringt, denk je erover om de vetkwabben achteraan zijn nek vast te grijpen en zijn kop in de dichtstbijgelegen brievenbus te rammen. Maar je doet het niet.

En dan in de krantenwinkel staat een lief oud vrouwtje cent voor cent uit te tellen alsof haar leven ervan afhangt, en je hebt zin om haar in het rek met chips te duwen want je hebt NU een pakje sigaretten NODIG en je denkt erover om met je hand alle snoepgoed uit de rekken te duwen zodat alles op één grote hoop op de grond ligt, maar je doet het niet.

En dan buiten willen de lucifers niet meewerken omwille van de wind, en de één na de ander en nog één en nog één en nog één totdat je het hele klotedoosje in de lucht wil gooien en iemand tegen de grond te trappen, maar je doet het niet, want dat zou een verspilling zijn van al die lucifers, toch?

En dan kom je op kantoor en Allison vraagt of je een fijne avond hebt gehad en ze is zo vreselijk lelijk dat het pijn doet aan je ogen, en je kan zelfs vanop een afstand haar adem ruiken, en dan komt je baas eraan en vertelt één of andere domme grap waar je toch om moet lachen omdat het nu eenmaal je baas is, en je hebt zin om hun hoofden als rauwe eieren tegen elkaar te klutsen, maar je doet het niet.

En dan kom je aan je bureau en merk je dat één of andere klootzak koffie heeft gemorst nadat je vertrokken bent, en tijdens de nacht is het één kleverige boel geworden, en je kan er niet meer tegen en dus ga je naar de toiletten om een lijntje te snuiven vanop de toiletbril, het probleem is dat een idioot over de hele bril gepist heeft, zodat je lijntje helemaal moes wordt en het gaat zover dat je uiteindelijk alles oplik, pis en al, want je bent zo verschrikkelijk wanhopig en je voorraad is op en

terwijl de pissmaak langzaam wegebt en de roes begint, rinkelt je GSM en het is Barry, hij heeft je de hele nacht lopen zoeken, en je bent hem nog altijd dat bedrag schuldig dat je twee maanden geleden geleend hebt, en als hij het niet krijgt, dan, als hij het niet krijgt, dan dan dan...

En je hangt op en zet je GSM uit en je lichaam lijkt wel doorheen je huid te willen kruipen, en je staat op het punt of stukken van je eigen lichaam te scheuren zodat je VERDOMME gewoon kan ademen, en je vuist slaat opnieuw en opnieuw tegen de muur van het hokje, en nog eens, en nog eens, totdat de stukken eraf vliegen, en er is overal bloed, bleek en grijs, grijs bloed verdomme en huid en je kijkt naar je knokkels en het lijkt alsof ze van plastic zijn gemaakt, en dan glij je uit over de plas pis en je ramt met je kop keihard tegen de WC-pot, en je hoort iemand schreeuwen in het hokje ernaast, en het lijkt alsof het lawaai je hoofd in tweeën hakt en deze klote stem zuigt lucht naar binnen en blaast ze weer naar buiten met grote gierende halen en WIE IN GODSNAAM maakt dat KLOTE LAWAAI. En dan strompel je naar buiten om weg te komen, recht in de weg van deze schijnbaar razende man, en deze man, deze god-verdomde man staat te schreeuwen in je gezicht, en je weet niet eens hoe hij hier binnen is gekomen, want de deur is op slot, en hij schreeuwt en schreeuwt, en je wil hem slaan, je wil hem gewoon op zijn gezicht slaan opdat dat lawaai zou stoppen, dit LAWAAI in je hoofd en onder je huid en in je ingewanden en DEZE keer DEZE keer DEZE keer doe je het, je DOET HET verdomme.

*We horen glas breken.*

CHARLIE En zijn gezicht breekt.  
Als de spiegel breekt.  
Als je knokkels breken.  
Als het lawaai stopt.  
Jij was het.  
Jij was het de hele tijd.

*Iemand klopt op de deur van het WC-hokje.*

IEMAND Charlie?  
CHARLIE Ja?  
IEMAND Alles in orde daarbinnen?  
CHARLIE Ja, ja, alles in orde.  
IEMAND Ok dan. Ben je zeker?  
CHARLIE Ja.  
IEMAND Eleanor is naar je op zoek. Ik denk dat je een vergadering hebt.  
CHARLIE Juist. Zeg haar. Zeg haar dat ik er direct aankom.  
IEMAND Ok.

*Iemand gaat af. Charlie wikkelt zijn bloedende hand in toiletpapier en probeert alles terug op een rijtje te krijgen. Hij merkt een naamkaartje op dat aan de gebroken spiegel hangt en kijkt er vol afschuw naar. Ondanks zijn eigen onwil, neemt hij zijn GSM en belt het nummer.*

SOFIE Sofie Lewis. Pathologie.

CHARLIE Sofie?

SOFIE Ja? Met wie spreek ik?

CHARLIE Het is. Het is Charlie.

SOFIE Charlie! Ik was net je knokkels aan het onderzoeken. Wat is daarmee gebeurd?

*Charlie kijkt naar zijn knokkels. Een schicht van angst schiet door zijn lichaam.*

CHARLIE Godver....

*Hij hangt op. Ellie, Robert en Danny komen op. Charlie is bleek en hij staat te trillen op zijn benen.*

ELLIE Robert ken je al.

ROBERT Charlie.

CHARLIE Meneer.

*Ze schudden elkaar de hand. Charlie huivert.*

ROBERT Gelukkig Nieuwjaar.

CHARLIE U ook.

ROBERT Fijn dat je al zo vroeg aanwezig kon zijn.

CHARLIE Ja.

ELLIE En dit is Danny Butler.

CHARLIE Danny....?

ELLIE Van het accountancy team van Sound

DANNY We hebben elkaar nog niet eerder gezien.

CHARLIE Nee.

ELLIE Ga zitten, Charlie.

CHARLIE Ik blijf liever staan.

ROBERT Ik stel voor dat je gaat neerzitten. We hebben enkele dingen met je te bespreken.

CHARLIE Ik heb toevallig nu seffens een ontbijtmeeting met Sound.

ELLIE Ja, we hebben je agenda nagekeken.

ROBERT Iemand anders volgt vanaf nu de Sound-account op.

CHARLIE Wat?

ELLIE Met andere woorden, je hebt nu dus tijd.

ROBERT Charlie, Sound Records dreigt er mee om het contract met ons op te zeggen.

CHARLIE Oh. Oh, juist ja. Euhm.

ELLIE Hij is in de war.

ROBERT Er is helemaal niets verwarrend aan. Danny.

DANNY Dank u.

*Danny opent een dossier en begint te lezen.*

DANNY Op 12 augustus hebt u volgens ons gegevens een kredietrekening geopend voor mijn cliënt, zonder medeweten van het accountancy-team van uw eigen bedrijf, en zonder onze toestemming.

CHARLIE Heb ik dat gedaan?

DANNY Dan volgden enkele grote transacties met als enige motivatie 'willekeurige uitgaven'.

CHARLIE Oh.

DANNY Er werden geen bewijsstukken ingediend. Op 1 september rekende u mijn cliënt 78 werkuren verspreid over een periode van 5 dagen aan.

CHARLIE Juist, zou ik kunnen...

DANNY Het uurregistratie-systeem van uw bedrijf, waar wij met de vriendelijke medewerking van uw collega's toegang toe kregen, toont aan dat u die week geregistreerd stond bij uw afdeling in Edinburgh, voor een laattijdige opdracht voor een whiskey stokerij.

CHARLIE Is dat zo

DANNY Echter, uw collega's in Edinburgh kunnen zich niet herinneren dat u daar ooit geweest bent. Op de 13de, 19de en 27ste van dezelfde maand haalde u grote sommen geld af met uw bedrijfscreditkaart aan geldautomaten in drie verschillende steden. Deze bedragen werden eveneens aangerekend aan mijn cliënt. Ik zou zo nog even kunnen doorgaan.

ROBERT Charlie, meneer Butler is gespecialiseerd in verduistering en fraude detectie.

DANNY Forensische accountancy.

ROBERT Juist.

ELLIE We weten dat je recent ziek bent geweest, Charlie...

DANNY Mijn cliënt houdt er niet van dat er misbruik van hem gemaakt wordt, meneer Hunt.

ROBERT En wij ook niet.

ELLIE Charlie. Heb je iets daarop te zeggen?

*Charlie wrijft over zijn hand. Het bloed sijpelt eruit. Hij staat op het punt om in huilen uit te barsten.*

ELLIE Charlie, we gaan je moeten vragen om wat tijd vrijaf te nemen.

ROBERT Niet verdoezelen, Eleanor, bel gewoon de beveiliging.

ELLIE Ok.

ROBERT Wij zijn heel teleurgesteld, Charlie. Heel heel teleurgesteld.

CHARLIE Ze staan daar allemaal op een rijtje, kijken naar mij.

ELLIE Kleine.

ROBERT Vuile.

DANNY Dief.

*We horen het geluid van een hogesnelheidstrein. Sofie komt op.*

SOFIE Wat heb je dan gedaan?

CHARLIE Ik liep weg.

SOFIE Waar naartoe?

CHARLIE Gewoon naar buiten. De deur uit, de trap af, springend als een gek.

SOFIE De blauwe plekken op je hielen.

CHARLIE Naar de lobby, voorbij de beveiliging, over de slagboom, in de regen.

SOFIE Je viel.

CHARLIE Ik struikelde over een paaltje

SOFIE Schaafwond op je handpalm.

CHARLIE Greep de stoeprand vast

SOFIE Gruis onder de huid.

CHARLIE Stampend over het voetpad.

SOFIE Schaafwond op je scheenbeen.

CHARLIE Dan terug recht, en weer lopen, weg.

SOFIE Naar waar?

CHARLIE Holborn, Cheapside, Cornhill, Leadenhall, ik wurm me tussen de kantoor-slaven door, de hoek om, door het verkeer, stampend door de plassen, en de hele tijd hoor ik dit geraas in mijn hoofd, dit geraas van Londen, de denderende waanzin van deze stinkende, schreeuwende stad.

SOFIE Eén van je trommelvliezen was gescheurd. Dat kon ik niet verklaren.

CHARLIE Het treinstation.

SOFIE Ben je op een trein gestapt?

CHARLIE Terwijl ik daar in dat station stond, buiten adem, mij afvragend hoe ik daar beland was, de lucht naar binnen zuigend En het enige waar ik nog aan kon denken was mijn moeder. En ik voelde me zoals vroeger op de schaakclub na school, als je koningin genomen wordt. Dat gevoel dat je aan het zinken bent. Want je weet dat het volledig voorbij is.

SOFIE Een trein naar waar, Charlie?

CHARLIE Huh? Wat doe jij hier?

SOFIE Ik probeer de dingen aan elkaar te puzzelen.

CHARLIE Waarom?

SOFIE Het is mijn job.

CHARLIE Dat heeft toch geen enkele zin. Het is allemaal kapot.

SOFIE Je bent ergens mee verbonden. Met iemand belangrijk. Waar ben naartoe gegaan?

CHARLIE Ik ben naar de kust gegaan.

SOFIE Ik wist het.

CHARLIE Ergens één of ander klein badplaatsje.

*We horen het geluid van meeuwen en de golven.*

SOFIE Natuurlijk.

CHARLIE Mama nam ons vroeger daar mee naartoe. Daarbuiten tussen de duinen en de poelen, meeuwen die uiteenstoven bij het geluid van een trein. Er was ruimte. Zoveel ruimte. En wanneer we daar aankwamen waren er zoveel kleuren en lawaai en ijsjes en frietjes en live bingo met prijzen voor een half punt en grijs zand dat niet fijn genoeg was om een zandkasteel van te maken en oude mannen die met metaaldetectoren over het strand dwaalden en telescopen waarmee je vooral niet mee naar de zon mocht kijken. En dan kreeg ik een pak Hula Hoops en die at ik dan

één voor één van mijn vingers.

Maar het is allemaal veranderd. Het staat daar nu vol met tankstations, en shopping centers. Snelwegen en goedkope hotels en lagekostenmaatschappijen. Bouwkranen en plastic. Schoorstenen aan de horizon. Het blauw is weg, en het is koud. De zee heeft kleur van de lucht heeft de kleur van de zee. Grijs-groen, net gal.

SOFIE           Wie ben je daar gaan opzoeken, Charlie?

CHARLIE       Ik vind het niet fijn.

SOFIE           Hey.

CHARLIE       Ik zie alles zoals het is.

SOFIE           Blijf bij mij.

CHARLIE       Het strontgat van de Thames. Waar alle stront van Londen aanspoelt.

SOFIE           Wie ben je daar gaan opzoeken?

*Charlie klopt wild op een deur.*

CHARLIE       Mike! Mikey? Mike!

*Een venstertje in de deur glijdt open. Ogen turen naar buiten.*

MIKE           We zijn gesloten. Trap het af.

CHARLIE       Mike, ik ben het, Charlie.

MIKE           Wie? Jezus.

*Het venstertje wordt dichtgeschoven. De deur wordt een beetje opengedaan.*

MIKE           Maak dat je binnen bent, idioot.

*Mike sleurt Charlie naar binnen. Mike ziet eruit alsof hij nog maar net wakker is. Zware gordijnen houden het daglicht buiten. Angeline zit in een donkere hoek tarotkaarten te leggen. Naast haar staat een kristallen bol.*

MIKE           Zo staat roepen, idioot die je bent.

CHARLIE       Het spijt me.

MIKE           Wil je dat de hele buurt je hoort?

CHARLIE       Mike, weet je nog wat je zei op de begrafenis?

MIKE           Wat doe je hier eigenlijk?

CHARLIE       Ik...ik ben met de trein gekomen.

MIKE           Niet hoe, wat.

CHARLIE Weet je nog wat je zei op de begrafenis?

MIKE Ik weet wat ik toen gezegd heb. Ik was overstuur. We waren allemaal overstuur. Het was allemaal zo... je weet wel...

CHARLIE Wel, ik ben gekloot.

MIKE Je ziet er ook zo uit.

CHARLIE Ik ben gekloot. Alles is... naar de klote.

MIKE Je zit dus in de problemen?

CHARLIE Ja.

MIKE Oh Jezus. Kijk me aan. Kijk me aan, Charlie. Gaan die 'problemen' hier seffens door de deur komen stormen?

CHARLIE Nee.

MIKE Zeker?

CHARLIE Het is niet wat je denkt.

MIKE Want als ik erbij betrokken kan geraken, dan kan je je NU omdraaien en onmiddellijk vertrekken.

CHARLIE Nee, echt niet.

MIKE Zweer het.

CHARLIE Ik zweer het.

MIKE Want ik heb een kater van hier tot ginder, Charlie. En ik heb nu echt geen zin om dat soort onzin.

*Charlie merkt Angelina op.*

CHARLIE Shit. Wie is dat?

MIKE Dat is. Dat is Angelina. Angelina, Charlie. Vice Versa.

CHARLIE Hai.

ANGELINA Hallo.

*Ze heeft een Oost-Europees accent.*

MIKE *Tegen Angelina.* Schatje, het spijt me, maar wil je ons asjeblief even alleen laten?

*Angelina gaat af. Mike spreekt trager, met een diepere stem.*



MIKE De enige fout die ik gemaakt hebt, is om een laatste groet te komen brengen aan je lieve oude moeder. Het zijn die kleine verlangens die zorgen voor de grootste verrassingen. En hier sta je nu. Ik had beter moeten weten.

CHARLIE Het spijt me, ik wist niet waar ik anders naartoe moest gaan.

MIKE Oh, fuck it. Het is geen probleem, jongen, het is allemaal in orde.

CHARLIE Heb je iets te drinken, Mikey?

MIKE Hoe laat is het?

CHARLIE Half negen.

MIKE Ok dan, waarom ook niet.

*Mike haalt een fles sterke drank en een paar glazen.*

CHARLIE Leuk optrekje.

MIKE Doe niet onnozel, het is een krot.

CHARLIE Het kan er best mee door.

MIKE Het is juist de bedoeling dat het er groezelig uitziet. Klanten geloven geen snars van de show als alles super proper is. Ze verwachten dikke gordijnen, een tapijt dat plakt, zigeunerklaren. Dus krijgen ze wat ze verwachten.

CHARLIE Je... je vriendin lijkt wel een echte.

MIKE Ze IS een echte.

CHARLIE Echt?

MIKE Echt waar. Weet je, vroeger verzon ik dat altijd als iemand dom genoeg was om hier binnen te lopen. Makkelijk verdiend geld. Maar Angie? Wow. Soms maakt ze zelfs mij bang. Ik moet een oogje in het zeil houden, ze begint een bepaalde reputatie te krijgen. En dat is het laatste wat wij willen.

CHARLIE Waar... waar komt ze vandaan?

MIKE Geen vragen, Charlie.

CHARLIE Ok.

MIKE Juist, laten we gewoon aannemen dat ze hier ergens is aangespoeld. Schol.

CHARLIE Schol.

MIKE Gelukkig Nieuwjaar.

*Charlie kapt zijn drankje naar binnen en maakt er nog één klaar. Mike probeert ook zijn drankje in één teug leeg te drinken, maar hij verslikt zich.*

CHARLIE Shit.

*Mike hoest en wrijft over zijn borst.*

CHARLIE Mike. Mike, maat.

MIKE Alles ok, alles is ok.

CHARLIE Is er.. kan ik iets... ?

MIKE Het is ok, het is ok, gewoon een beetje last van die klote...

*Hij hoest opnieuw. Charlie probeert hulpeloos iets te ondernemen om te helpen.*

CHARLIE Het, het, laat mij, laat mij maar, hier...

*Charlie pakt de bril van Mike op van de grond, en biedt 'm terug aan*

MIKE Bedankt, jongen.

*Mike drinkt.*

MIKE Je bent een goeie jongen. Ik zou eigenlijk beter niet zuipen, maar het kan me allemaal gestolen worden. Het is fijn om je terug te zien.

CHARLIE Echt?

MIKE Ja.

CHARLIE Het is ook fijn om jou terug te zien.

MIKE Je beeft.

CHARLIE Dat gaat wel over.

*Charlie drinkt zijn glas leeg en vult het weer.*

CHARLIE Er is iets gebeurd, Mike.

MIKE Ik had al die indruk.

CHARLIE Er is iets gebeurd en ik weet niet meer wat ik moet doen.

MIKE Heb je soms een politieagent vermoord?

CHARLIE Nee

MIKE Dat is alles wat ik wilde horen.

CHARLIE Maar...

MIKE Wat dat zijn zowat de enige omstandigheden waarbij ze nooit opgeven met zoeken.

CHARLIE Maar...

MIKE           Zwijg nu es.

CHARLIE       Maar...

MIKE           Ik wil het niet horen.

CHARLIE       Ik heb een beetje geld gestolen.

MIKE           Hoeveel?

CHARLIE       Kweenie.

MIKE           Da's veel.

CHARLIE       En dan is er ook nog die dealer...

MIKE           Nee!

CHARLIE       Wat?

MIKE           Niks meer zeggen.

CHARLIE       Waarom niet?

MIKE           Omdat als ze aan mijn deur komen kloppen, wie het ook zijn, dan moet ik overtuigend kunnen liegen.

CHARLIE       Ok dan.

MIKE           Overtuigend ontkennen.

CHARLIE       Juist. Bedankt.

MIKE           Want wat je ook gedaan hebt, en als ik je zo aankijk zie ik al dat we hier niet over één of andere goede daad spreken, wat je ook gedaan hebt, zonnestraaltje, het feit dat jij nu hier bent betekent dat het uiteindelijk ook z'n invloed op mij zal hebben. Want hoe slim je ook dacht te zijn geweest, jij - hebt - een spoor - achtergelaten.

CHARLIE       Hoe dan?

MIKE           Je vingerafdrukken op mijn deurklink, je huidcellen om mijn tapijt, de speekselresten op dat glas, je haar op de zetel waar je in gaat zitten. En straks ga je waarschijnlijk ook nog es pissen en sproei je je DNA over mijn toiletbril. Je laat overal stukjes van jezelf achter.

CHARLIE       Sorry.

*Charlie kijkt in zijn glas.*

MIKE           Je moet geen medelijden hebben, ik ben je moeder niet. Sorry, slechte woordkeuze.

CHARLIE       Mike?

MIKE Wat?

CHARLIE Heb jij nooit dat gevoel alsof alle dingen fake zijn? Alsof je boven je eigen lichaam zweeft en naar jezelf kijkt alsof je een acteur bent die je eigen leven staat te spelen. En het is allemaal fake. Alles. Ik bedoel, ik zie er echt uit, maar van dichtbij, vanbinnen, vanbinnen ben ik gemaakt van quorn.

MIKE Quorn? Wat in godsnaam is dat?

CHARLIE Namaak-vlees, voor vegetariërs.

MIKE Juist.

CHARLIE Er is gewoon teveel gaande in de wereld, Mike. En niks daarvan is echt. Zoals Big Macs en Crocky chips. Het vult me helemaal. Helemaal gevuld met niets. Ik voel me ziek. De hele tijd. Mijn bloed wordt steeds bleker, het wordt langzaam grijs, als slijm. Ik moet weg. Voor een tijdje.

MIKE Je kan hier niet blijven.

CHARLIE Ok.

MIKE Ik wil daar duidelijk over zijn.

CHARLIE Ok.

MIKE De dingen zijn een beetje... fragiel.

CHARLIE Geen probleem.

MIKE Ik moet er binnenkort zelf ook eens tussenuit.

CHARLIE Is alles...?

MIKE Je wil het niet weten.

*Charlie drinkt zijn drankje leeg en giet er nog een in. Mike neemt bedachtzaam een slokje en hoest.*

MIKE Fuck.

*Hij wrijft over zijn borst.*

CHARLIE Alles ok?

MIKE Het is niets. Rum geeft me altijd oprispingen.

*Mike gaat naar een kast en opent een lade.*

MIKE Nu dan. Je bent hier niet op je plaats. En uit liefde voor je moeder zal ik alles doen wat ik kan om je te helpen. Maar ik ga je wel zeggen, jij hebt meer nodig dan een paar dagen vakantie.

*Hij neemt zijn lade uit de kast en legt 'm neer voor Charlie. De lade zit vol met portefeuilles, documenten en credit cards.*

CHARLIE        Wat is dit allemaal?

MIKE            Neem een portefeuille. Om het even welke.

*Charlie neemt er eentje.*

CHARLIE        Is dit een truc?

MIKE            Zoiets ja. Doe 'm open. Kijk.

*Charlie doet 'm open en kijkt erin.*

CHARLIE        Wat... papiertjes, muntjes, credit kaarten, een rijbewijs...

MIKE            Neem het rijbewijs. Wiens gezicht staat erop?

CHARLIE        Het jouwe.

MIKE            En welke naam staat erop?

CHARLIE        Daniel Strevens. Wie is dat?

MIKE            Juist, en op de credit kaarten?

CHARLIE        D. Strevens. D.B. Strevens.

MIKE            Dan Strevens is dood. Een auto-ongeluk, 1960.

CHARLIE        Mike..

MIKE            Het is niet Mike. Het is al jaren lang niet meer Mike.

*Mike neemt een andere portefeuille en gooit 'm naar Charlie.*

MIKE            Kijk es naar deze.

*Charlie doorbladert de inhoud.*

CHARLIE        Alan Northwood. A. Northwood. A.V. Northwood. Jouw gezicht.

MIKE            Ook dood, van een rots getuimeld, 1963.

*Mike gooit nog een portefeuille, en nog een en nog een.*

MIKE            Mark Addison. Harry Lewis. Steve Middleton. Het kerkhof van mijn vorige levens.  
Mijn kwekerij van hernieuwde levens.

CHARLIE        Dit is. Dit is.

MIKE            Poëtisch? Ik hou wel van die gedachte. Identiteiten worden vuil, mijn beste. Namen  
verwerven bagage. Zelfs de nieuwe worden op termijn smerig, bezoedeld met al de

gebundelde onzin waar je de hele tijd van beschuldigd wordt. Kijk me zo niet aan. Een merknaam leeft voor een tijdje, voor zolang hij nuttig is. Uiteindelijk wordt hij een blok aan je been. Een cash-koe die al je dierbare bezittingen opzuigt. Dat is toch de taal die jij verstaat?

CHARLIE Ik... versta... hier... niets van.

MIKE Op de begrafenis...

CHARLIE Op de begrafenis zei je dat...

MIKE Ik zei dat als er iets was wat ik kon doen, dan zou ik dat doen. Wel, dit is wat ik doe.

CHARLIE Mijn god.

MIKE Wat dacht dat ik hier deed? Zie ik er misschien uit als één of andere zigeunerachtige waarzegger? In godsnaam. Het is maar een façade, idioot. Angie draagt haar steentje bij door toeristen uit te melken, maar zij die naar mij vragen, wel, die komen voor iets heel anders. Die zijn naar hier gestuurd.

CHARLIE Bedoel je? Bedoel je?

MIKE Ik laat ze verdwijnen. Zonder één greintje magie.

CHARLIE Dus hoe. Hoe doe je dat dan?

MIKE Je gaat naar een kerkhof in de buurt waar je bent opgegroeid. Je zoekt één of ander kind dat doodgegaan is.

CHARLIE Oh, geen denken aan. Dat is, dat is... té ironisch voor woorden, Mike.

MIKE Charlie, asjeblief.

*Mike wijst naar achter en spreekt zachter.*

MIKE Zij weet niet alles.

CHARLIE Sorry.

MIKE Zwijg nu es en luister. Iemand waar je nog mee op school hebt gezeten, dat is ideaal, want dan ken je nog wel een beetje over hun leven, dan kan je een paar vragen beantwoorden.

CHARLIE Adam.. Adam.. fuck hoe was het ook alweer?

MIKE Want dat is de doodoener, de routine, de act. Je moet je nieuwe leven leiden alsof het je eigen leven is.

CHARLIE Westbury! Adam Westbury. Is verdronken in het waterreservoir.

MIKE Hoe oud?

CHARLIE Oh, jong. Heel jong. Hij zat nog op de lagere school.

MIKE Perfect. Dan zal hij waarschijnlijk nog niet veel formulieren hebben moeten invullen. Dus, je gaat op zoek naar de grafsteen. Zorg ervoor dat zijn geboortedatum ruwweg overeenkomt met de jouwe. Je schrijft de details op en gaat naar de burgerlijke stand. Je babbelt een beetje over je zoektocht naar je stamboom met de ambtenaar. Je betaalt je zeven euro vijftig. Je vult de formulieren in. En voilà, je hebt een nieuw geboortebewijs in minder dan een uur. En je hebt niet één wet overtreden.

CHARLIE Ik luister.

MIKE Het is een document waarop je kan verder bouwen. Een paar stappen en je bent klaar om je nieuwe leven uit te bouwen. En dan bedoel ik helemaal tot aan de kip met de gouden eieren, het paspoort.

CHARLIE Zekerzeker.

MIKE Het is te doen.

*Mike neemt een aantal paspoorten uit de laden en geeft ze aan Charlie.*

CHARLIE Mijn god.

MIKE Geloof.

CHARLIE Leer het mij.

*Charlie giet zijn glas nog es vol.*

MIKE Wat maakt jou 'jou', Charlie? Een naam? Een adres? Een willekeurige verzameling ervaringen, een paar herinneringen? De overheid begint je te volgen vanaf het moment dat je geboren wordt. Ze weten waar en wanneer dat je eruit geperst werd, hoeveel je woog, de namen van je mama en je papa, waar zij geboren zijn, de naam van de vroedvrouw, of je te vroeg geboren was, te laat, of precies op tijd. Toen je begon op school begon de overheid je te volgen: je gezinsinkomen, je medische historiek, je IQ, je neiging om te berusten in je lot. Toen je een tiener was en te stom om beter te weten vulde je allerlei formulieren en testen in, en gaf hen zo vrijwillig alle de informatie die ze wilden hebben, in ruil voor een rijbewijs, of een toegangsticket voor de universiteit. Charlie Hunt is niets meer dan een verzameling papieren. Vergeeld, vervaagd, opgeborgen in één of andere fichebak. Jij hebt hem gemaakt, maar jij bent 'm niet. Zodra je de bureaucraten een nieuwere verzameling papiertjes kan voorleggen, laten ze je met rust voor de rest van je dagen en gaan in plaats daarvan op jacht naar iemand die allang dood en begraven is. Je bent wie je kan bewijzen dat je bent. Jij bent wie de mensen denken dat je bent. En dat is het makkelijkste in de wereld om te veranderen.

CHARLIE Je had priester moeten worden.

MIKE Ben ik geweest. Verdiende niet slecht. En nee, ik ga je er verder niks over vertellen.

CHARLIE Huh. Wat is de eerste stap?

MIKE Ten eerste. Je haalt zoveel geld af als de limieten van je credit cards je toelaten.

CHARLIE Dat is al gebeurd.

MIKE Goed. Maak ook al je rekeningen leeg, tot op de bodem. Als je dan toch afscheid neemt van jezelf, dan doe je het best in stijl. Dan zorg je dus voor dat geboortecertificaat. Daarna begin je nieuw krediet op te bouwen. De essentie hierbij is een adres dat kan dienen als postbus.

*Hij geeft Charlie een business kaartje*

MIKE Virtual Office Management. Er zijn er verschillende, maar deze is diegene die ik zelf gebruik. Het kost in verhouding maar peanuts. Je krijgt een secretaresse-functie via een privé nummer, die antwoordt zoals jij verkiest. Ik laat de mijne altijd antwoorden dat ik in een meeting zit, dat klinkt lekker druk. Je krijgt ook zo'n vijftig emailadressen, maar het belangrijkste voor ons doel, een centraal postadres in hartje Londen.

CHARLIE En sturen ze je post dan ook door?

MIKE Naar om het even waar in de wereld.

CHARLIE Discreet?

MIKE Als een G-string.

CHARLIE Ik luister

MIKE Dus, je hebt je adres. Vervolgens koop je een toestel.

CHARLIE Wat, je bedoelt een..

MIKE Om het even wat. Een waterkoker, een broodrooster, maakt niet uit. Wat je eigenlijk wil hebben is dat kleine kaartje in de doos: 'Vul dit formulier in om garantie te krijgen voor uw product.' Bullshit natuurlijk, want die garantie heb je al, zo willen je gewoon bombarderen met rommel.

CHARLIE Dat is eigenlijk een zeer bruikbaar middel voor marktonderzoek.

MIKE Wel, wat dan ook. Je vult je nieuwe naam en adres in en wacht op al de reclame die begint toe te komen geadresseerd aan Mickey Mouse. Na drie tot zes maanden krijg je een aanbod voor een credit kaart.

CHARLIE Dat werkt toch nooit.

*Mike grabbelt een handvol kredietkaarten uit de lade en laat ze op de grond vallen.*

MIKE Euhm, denk je? Denk outside the box, Charlie. Vecht tegen de indoctrinatie. Wij draaien het systeem om en gebruiken het tegen zichzelf.



CHARLIE O-kay.

MIKE Als je daar niet van houdt? Ok dan, kredietunies. Je leent je eigen geld, betaalt het terug, en bingo, Mickey Mouse heeft een financieel verleden. Goedkope juweliers zijn ook een goeie. Je gaat naar zo'n goedkoop goudwinkeltje en je koopt een juweeltje van twintig euro of zoiets, op afbetaling. Je gaat iedere keer, betaalt cash en gebruik hen als referentie voor een betaalkaart van een grote winkelketen. Gebruik dat als referentie voor je Visa kaart. Gebruik dat én je geboortecertificaat voor het afsluiten van een lening.

CHARLIE Dat kan toch niet zo makkelijk zijn.

MIKE Geloof. Ze willen je allemaal naaien, het enige wat je moet doen is achterover leunen en je benen uiteen doen.

*Mike haalt meer en meer documenten uit de lade en geeft ze aan Charlie, steeds sneller en sneller.*

MIKE Het komt neer op het opbouwen van een portfolio, stukje voor stukje. Ik heb mijn rij-examen zeven keer gedaan, en iedere keer geslaagd. Hier. Ik heb postorder universitaire diploma's management, economie, sociologie, moderne talen, wiskunde en één of andere soort ingenieur. Ik weet zelfs niet waar die laatste op slaat, ik heb nooit één voet in een universiteit gezet, tenzij om studentjes te neuken. Ik heb alle soorten jobs gedaan, ik ben visser geweest, ik heb auto's verkocht, makelaar, aannemer, fotograaf, postorder porno, alles wat nodig was om te overleven. De ene keer woon ik hier, dan woon ik weer daar. Ik ben ooit bijna opgepakt voor belastingsontduiking, professionele nalatigheid, fraude, minderjarige modellen, doodslag, alles wat je je kan inbeelden is mij ooit ten laste gelegd. En iedere keer: waar is Dan Strevens? Oh, die is verdwenen. Ik ben al drie keer dood verklaard. Op deze manier maakt het niks uit als de dingen beginnen mislopen. Je start gewoon opnieuw.

CHARLIE Ik heb jou graag, Mike.

MIKE Ik heb jou ook graag, Charlie.

CHARLIE Je velt tenminste geen oordeel over mij.

MIKE Ik vel nooit een oordeel over iemand. Mensen maken fouten. Waarom zou ik me dat moeten aantrekken? Het is menselijk.

*Mike neemt een enveloppe uit de lade en geeft 'm aan Charlie.*

CHARLIE Wat is dit?

MIKE Je startkapitaal.

*Charlie kijkt erin, de enveloppe zit vol geld.*

CHARLIE Geroerd. Mike.

MIKE De eerste paar weken zijn zwaar. Heel zwaar. Je hebt nieuwe kleren nodig, hotelrekeningen, waarborg voor een appartement. Eten. Goedkoop junkfood. En drank. Veel drank.

CHARLIE Maar dit is veel te (veel).

MIKE Neem het. Geloof me nu maar. Neem het.

*Pauze. Charlie telt het geld.*

CHARLIE Ik kan dit niet doen.

MIKE Waarom niet?

CHARLIE Ik kan het gewoon niet. Nu toch niet.

MIKE 'Nu niet, nu niet, nu niet.' Wel, wanneer dan wel? Wanneer? Want de dag dat je tegen jezelf zegt, nu is het genoeg, wel, op dat moment zie je ineens de rest van je leven voor je uitrollen in de verte. Die dag, mijn beste vriend, zal de gelukkigste dag van je leven zijn. Je nieuwe leven. Geloof.

CHARLIE En wat gebeurt er dan met Charlie Hunt? Heeft hij dan nooit bestaan.

MIKE Oh, hij heeft zeker bestaan. Uit archiefdocumenten blijkt duidelijk dat hij bestaan heeft. Hij was geen gelukkig man. Hij had een tragisch en onvervuld leven. Op een dag stond hij voor de spiegel. Hij stak zijn vingers uit. Duwde tegen het oppervlak. En alsof het plastic folie was, kon hij het induwen. Hij bleef maar duwen. Stapte er dwars doorhaan. Om nooit. Meer. Gezien te worden.

*Pauze. Charlie staart Mike aan. Dan zwaait Mike plots zijn hand voor Charlie's gezicht en balt 'm tot een vuist, alsof hij een vlieg heeft gevangen.*

MIKE Ik heb je blik gevangen.

*Dan plooit hij zijn hand open, en blaast glitter vanop zijn handpalm.*

CHARLIE Huh?

MIKE Er is af en toe een beetje magie in deze wereld, Charlie. Vergeet dat nooit.

*Charlie vangt een beetje van de glitter en bestudeert het. Er valt een beetje op het geld dat hij vasthoudt.*

CHARLIE *Over het geld.* Ik kan dit niet aannemen.

MIKE Natuurlijk wel.

CHARLIE Het is teveel.

MIKE Het zal niet eens genoeg zijn. Bekijk het als de terugbetaling van een oude schuld.

CHARLIE Heh?

MIKE           Aan je moeder.

CHARLIE       Fuck!

MIKE           Wat?

CHARLIE       Mama!

MIKE           Wat is er met haar?

CHARLIE       Ik heb haar op mijn bureau laten staan!

MIKE           Waar heb je het over? Ze is dood.

CHARLIE       Nee, haar urn, met haar as.

MIKE           Oh God, Charlie..

CHARLIE       Fuck!

MIKE           Op het werk?

CHARLIE       Ik moet terug.

MIKE           Charlie, luister naar mij.

CHARLIE       Ik moet!

MIKE           Nee! Dit is hetgene dat alles naar de kloten kan helpen, Charlie, en luister nu goed naar mij - je moet alle banden doorknippen, en ik bedoel alle. Je kan zelfs niet terug naar je eigen appartement, je gaat gewoon naar een goedkoop hotel naar keuze en je betaalt cash. Je moet je volledig afsluiten, zelfs je facebook account doe je op. Je doet het goed of je doet het niet.

                  Mijn fout is dat ik je goeie ouwe moeder ben gaan begroeten en zo jou ben tegengekomen. Nu wil ik niet beweren dat ik niet blij was om je nog eens te zien, maar het was een moment van zwakte, en nu sta jij hier. Iets wat afgehandeld moet worden, iets van het verleden.

                  Je knarst je tanden, je staart recht in het gezicht van de eenzaamheid. Word Boeddhist, als dat voor jou werkt. Maar je moet geloven. Je hebt niks nodig. En je hebt zeker geen mensen nodig. Je zal er sterker door worden.

*Korte pauze.*

CHARLIE       Ik mis haar.

MIKE           Ik weet het. Wij allemaal. Maar je moet die pijn leren aanvaarden, er zelfs van leren houden. Want die pijn gaat nu je beste vriend worden.

*Charlie probeert zichzelf op te peppen, maar er is nog iets anders waar hij aan denkt.*

CHARLIE       Mike. Er is een meisje..

MIKE Dat. Kan alles naar de kloten helpen.

CHARLIE Nee, ik bedoel, ik ZIE haar... alsof.

*Hij stopt.*

MIKE Wat?

CHARLIE *Zachtjes.* Soms heb ik het gevoel dat ik gek word.

MIKE Hey. Hey.

CHARLIE Dat ik mijn verstand aan het verliezen ben.

*Charlie weent. Ongemakkelijk gaat Mike naar hem toe en geeft hem een mannelijke knuffel.*

MIKE Je wordt niet gek, jongen, je bent gewoon op een slechte plaats.

CHARLIE Mike?

MIKE Ja, jongen.

CHARLIE Mag ik je iets vragen?

MIKE Natuurlijk.

CHARLIE Hoe... hoe kende je precies mijn moeder?

*Pauze.*

MIKE We waren. Goede vrienden.

CHARLIE Mike. Ben jij. Ben jij mijn vader?

*Pauze. Mike wijst naar het horloge om de pols van Charlie.*

MIKE Waar heb je dat horloge vandaan?

CHARLIE Wat? Deze?

MIKE Ja.

CHARLIE Ik heb het gevonden.

MIKE Jij hebt het gevonden.

CHARLIE In de metro.

MIKE In de metro.

*Een telefoon rinkelt in de coulissen, met een ouderwetse rinkelgeluid.*

MIKE Ik had ooit net dezelfde.

CHARLIE Er staats iets in gegraveerd.

*Charlie neemt het af en leest.*

CHARLIE 'Harry Lewis. Voor je twintigste verjaardag. De twaalfde van de zevende van..

MIKE 1975.

*De telefoon stopt met rinkelen. Mike neemt het horloge over en bestudeert het.*

CHARLIE Ja.

MIKE Wel, zo zie je maar weer. De restanten van onszelf die we achterlaten. Dat doet me eraan denken. Een goeie tip. Laten dingen graveren. Mensen vertrouwen dat.

*Hij geeft het horloge terug.*

MIKE Hou maar. Harry Lewis is dood. Ik ben in mijn leven al veel dingen geweest, jongen. Maar je vader hoort daar niet bij.

*Angelina komt op.*

ANGELINA Tony?

MIKE Ja, liefje.

ANGELINA Er is telefoon voor je.

MIKE Bedankt. Tegen Charlie. Sorry, deze moet ik even aannemen.

*Mike gaat af. Angelina en Charlie/Adam kijken elkaar aan.*

ADAM Hey.

ANGELINA Hallo.

ADAM Ik ben. Adam. Ik ben Adam.

ANGELINA Adam.

ADAM Ja.

ANGELINA De eerste man.

ADAM Daar heb ik nog niet aan gedacht.

ANGELINA Fijn om je te ontmoeten, Adam.

*We horen terug geruis. Angelina gaat af.*

*Einde van bedrijf 1.*

*Bedrijf 2*

*Het geluid van een trein in beweging wordt steeds luider.*

*Adam staat in het treintoilet voor de spiegel. Hij heeft een zak met tweedehands kledij bij zich.*

*Gedurende de volgende scene trekt hij zijn kleren uit en doet de kleren uit de zak aan. Deze kleren hebben een heel andere stijl.*

*We horen een zachte geluid van iemand die een telefoonnummer intikt. Na 1 kiestoon horen we een opgenomen voicemail bericht.*

CHARLIE           Hallo, ik ben het. Ik kan helaas op dit ogenblik mijn GSM niet opnemen, wegens een vergadering of iets in die aard. Je weet wat je te doen staat.

*Een bieep.*

STEM VAN OUDERE MAN 1   Charlie? Het is Robert. Ik wilde je gewoon laten weten dat we de as van je moeder hier nog hebben. Je had die achtergelaten op je bureau, toen je ons zo plots 'verliet'.  
Nu ga ik niet doen alsof we helemaal geen klacht gaan indienen, ik hou er nu eenmaal niet van om belachelijk gemaakt te worden. Maar ik wou je even laten weten dat de as dus hier is. Zij is hier. Je moeder. Voor als je ooit zou willen terugkomen. Laat ons maar hopen dat de kuisvrouw niks vreemds met haar uitspookt, toch?  
Echt zonde. Je was één van de beste. Ooit.

*Een bieep.*

ELEKTRONISCHE STEM Bericht gewist. Volgende. Nieuw bericht.

STEM VAN MAN 1           Charlie. Het is Barry. Nu, ik ga niet doen alsof ik het fijn vind om iemand zijn benen te breken, maar als dat moet gebeuren, dan is de wil zeker aanwezig. Dus. Twaalfduizend tegen het weekend. Begrepen?

ELEKTRONISCHE STEM Bericht gewist. U hebt geen berichten meer.

*Mike komt op en steekt zijn hand uit.*

MIKE               Geef al je aardse bezitting op, alles behalve cash geld.

*Adam neemt de enveloppe met geld uit zijn portefeuille en geeft de portefeuille aan Mike.*

ADAM               Wanneer het zover is, dan is er geen geschreeuw.

MIKE               Neem je SIM-kaart uit je GSM en breek 'm in twee.

*Adam haalt zijn GSM uit elkaar terwijl Mike door de inhoud van de portefeuille kijkt.*

ADAM               Of een luide knal.

MIKE               Gooi de rest weg.

ADAM               Of het geluid van aanzwellende violen.

*Adam laat de stukken van de GSM in het toilet vallen. Mike vindt een zakje met cocaïne in de portefeuille, en laat deze even bengelen tussen zijn vingers.*

MIKE           Neem alleen hetgeen je nodig hebt.

*Adam pakt het zakje af en steekt het bij in de enveloppe.*

ADAM           Geen speciale effecten.

MIKE           Alleen de essentiële dingen om te overleven.

ADAM           Geen CGI.

*Mike neemt de kredietkaarten uit de enveloppe.*

MIKE           Kom zeker niet in de verleiding om een credit kaart achter de hand te houden voor 'noodgevallen'.

ADAM           Geen vuurwerk.

MIKE           Als je ze gebruikt, is het alsof je een vuurwerkpijl afschiet die zegt 'hier ben ik'.

ADAM           Geen wolken van traangas.

MIKE           Snij ze kapot.

*Mike geeft hem een schaar.*

ADAM           Geen scherpe voorwerpen.

MIKE           Snij ze allemaal kapot.

*Adam doet dit.*

ADAM           Geen gedempte snikken uit woede of pijn.

MIKE           Spoel ze door.

ADAM           Het is stil.

MIKE           Of verbrand ze.

ADAM           En kalm.

MIKE           Gooi ieder stukje in een andere vuilbak.

ADAM           En een beetje triest, zoals ieder afscheid.

MIKE           Koop kleren die je normaal nooit zou dragen.

ADAM           Zoals bij een partner voor wie je liefde jaren geleden al uitdoofde.

MIKE           Donker, tweedehands, onopvallend.

ADAM Zonder dat één van de twee het wil toegeven.

MIKE Kleed je ergens discreet om.

ADAM Uit gewoonte samen blijven, goed wetend dat het niet de beste oplossing was.

MIKE Snij je oude kleren kapot en spoel ze ook door.

*Adam knipt zijn oude kleren kapot en gooit ze ook in de toiletpot.*

MIKE Laat je auto ergens achter. Je moet 'm niet van een klif of in het kanaal duwen, dit is Hollywood niet, ze zullen 'm sowieso vinden.

ADAM Een intieme kennis.

MIKE Leen geen auto.

ADAM Maar meer uit gewoonte dan uit liefde

MIKE Je moet zelfs niet proberen om er eentje te stelen.

ADAM En dus haat je hen des te meer.

MIKE Je wordt toch gepakt.

ADAM Omdat je volledig begrijpt waarom ze zo'n ongelooflijke klootzak zijn.

MIKE Jij bent cool.

ADAM Want zij zijn jij.

MIKE Kalm

ADAM Je andere zelf.

MIKE Beheerst. Een gewone burger op weg naar zijn werk.

ADAM Iemand die je op een feestje in verlegenheid heeft gebracht.

MIKE Respectabel, proper, een doorsnee iemand

ADAM Door de verkeerde dingen te zeggen.

MIKE Zeg tegen niemand wat je precies doet.

ADAM Door op de verkeerde plaats te wonen.

MIKE Vraag niemand om onderdak.

ADAM Door de verkeerde ideeën te krijgen.

MIKE Bel niemand op om afscheid te nemen.

ADAM Door teveel te drinken.



MIKE Stop niet om ergens iets te gaan drinken.

ADAM Doordat het hen te weinig kon schelen.

MIKE Je moet hard zijn.

ADAM Door te snel voorover te vallen en te kotsen in de fontein.

MIKE Je bent nu volledig op jezelf aangewezen. Verlaat de stad. Nu.

ADAM Iemand die je uitlacht, die je afbreekt en je buitensluit. Ze schuren je langzaam uit, als een zuur, zo'n mensen. Je wil dat ze het afbollen, maar je krijgt jezelf er niet toe bewogen om ze effectief af te maken.

MIKE Overall waar je naartoe gaat, laat je stukjes van jezelf achter. Op ieder kledingstuk, iedere deurknop, ieder tapijt, telefoon, WC bril kleven stukjes van jou. Alcohol werkt zuiverend. Gebruik het.

*Adam maakt een doek vochtig met alcohol uit een fles en wrijft het oppervlak voor hem af. Hij neemt af en toe een teug van de fles.*

ADAM Charlie zal altijd een beetje aanwezig zijn. Niet helemaal dood, en niet helemaal levend. Alleen op de wereld.

*Adam steekt zijn hoofd in de toiletpot en spoelt door. Hij modelleert zijn natte haren op een andere manier dan voorheen.*

ADAM Nu dat hij verdwenen is, moet ik me ontdoen van zijn haren. Van zijn kleren. Ik moet zijn ogen bedekken.

*Hij zet een bril met getinte glazen op. Hij ziet er helemaal anders uit dan voorheen.*

ADAM Tegen de tijd dat ik aankom, is Charlie Hunt helemaal verdwenen. Ik ga naar het kerkhof om afscheid te nemen.

*Het geluid verandert in dat van regen. Het klinkt een beetje als ruis. Adam stapt van de trein naar het kerkhof. Hij heeft de fles sterke drank bij zich. Hij bekijkt verschillende grafstenen.*

MIKE Eén van de eerste dingen die je zal ontdekken is dat er geen correlatie is tussen geboorte en dood in dit land. Niemand denkt eraan om de certificaten aan mekaar te koppelen, omdat het niemand kan schelen dat je dood bent. Als je geboren wordt krijg je nog een klein knikje om je bestaan te erkennen, maar tegen de tijd dat je dood gaat, hebben ze hun interesse in je verloren. Dit achterpoortje is groot genoeg opdat een paar duizend mensen per jaar er zomaar doorheen kunnen lopen. Zij verdwenen, bleven vermist. Zij zijn je stille kameraden die je nooit zal ontmoeten.

*Adam stopt voor een bepaalde grafsteen.*

ADAM Adam Westbury, geliefde zoon van Alan en Margaret. Ons ontvallen op 23 augustus 1985 op de leeftijd van 8 jaar.

*Hij schrijft de details op.*

ADAM            We hielden een samenkomst.

*Een priester komt op. Hij gaat naast Adam staan en kijkt naar de grafsteen.*

PRIESTER        Onze lichamen zijn een verzameling van doodgewone chemicaliën. Vooral koolstof met een snuifje fosfor. Net genoeg ijzer voor 1 kepernagel en genoeg zwavel om 1 hond te ontvlooiën. Alles bij elkaar gehouden door ongeveer 50 kilogram water. Als we gereduceerd worden tot stof, passen we in een doos ter grootte van een ordinaire baksteen.

ADAM            Dat wist ik niet.

PRIESTER        Dat leren ze ons. Ze leren het ons als bewijs dat het vlees zwak is. Sterfelijk. Ontworpen voor een tijdelijk bestaan. Dat er een plan bestaat voor wat daarna zou moeten komen.

ADAM            Ik heb daar nooit in geloofd. Betekent dat nu dat ik naar de hel ga.

PRIESTER        Zijn we dan al niet in de hel?

*Pauze. Adam biedt hem de fles aan. Een ogenblik van twijfel, en dan neemt de priester de fles aan en drinkt.*

PRIESTER        Ik dacht vroeger dat het leven verliep zoals in de bijbel. Ik zag een begin, wachtte op een midden en bad voor een einde. Ik wachtte tot alle scherven van pijn en tragedie terug samen zouden vallen tot als een soort door God zelf geplande climax van begrip en waarheid. Maar dat gebeurde niet, en zal ook niet gebeuren. We stommelen van dag tot dag terwijl we geloven dat het verstrijken van de tijd erop zou wijzen dat we vooruitgang maken. Toch? Maar het is uiteindelijk toch maar gewoon een andere dag. Ik ben zonet opgestapt tijdens de misviering.

ADAM            Daar binnen?

*De priester knikt.*

ADAM            Wow. Ga je terug naar binnen gaan?

PRIESTER        Ik weet niet.

*De priester geeft de fles terug aan Adam. Adam neemt een slok en geeft 'm terug. De priester neemt 'm aan en drinkt. Hij kijkt op.*

PRIESTER        Is het je al opgevallen hoe deze bomen al het daglicht wegduwen.

*De priester gaat weg. Adam kijkt hem na.*

MIKE            Negeer dat soort mensen. Zij kunnen je niet helpen.

ADAM Hij heeft mijn drank gepikt.

MIKE Precies. Nu dat je het dode kind in jezelf hebt gevonden, haal diep adem en zet je schrap. Want het is tijd om de bureaucratische spitsroeden te lopen.

*Bureaucraat 1 komt op.*

MIKE Hoofdstuk 1. Het geboortecertificaat. De gemiddelde burgerlijke stand-bediende verveelt zich, en is dus voorspelbaar. Hij of zij heeft een sterke drang om macht over jou uit te oefenen, en te slijmen bij zijn baas door je iets te verkopen dat je niet nodig hebt. Ze kunnen makkelijk gemanipuleerd worden.

*Adam gaat naar het loket waar bureaucraat 1 zit te werken.*

MIKE Ik zal je demonstreren hoe het werkt door eerst te tonen hoe het niet werkt. Dit moet je zeker doen als je het jezelf moeilijk wil maken. Ga naar het loket van de burgerlijke stand en zeg:

ADAM Hallo

BUREAUCRAAT 1 Goedemorgen.

MIKE Glimlach vol vertrouwen.

*Adam glimlacht overtuigend*

MIKE En kom dan direct ter zake.

ADAM Ik zou graag een kopie willen van het geboortecertificaat van Adam Westbury.

MIKE Het typische antwoord van de bureaucraat zal zijn:

BUREAUCRAAT 1 Waarom? Wie ben jij? Ben jij Adam Westbury? Waarom wil je een kopie van zijn geboortecertificaat?

MIKE Geboortecertificaten zijn publieke documenten maar probeer hem dat maar eens wijs te maken.

ADAM Het is zo dat...

BUREAUCRAAT 1 Genoeg. Ik bel de politie.

MIKE Neeneeneenee. De enige manier om dit te doen werken is een beroep te doen op het psychologisch profiel van de bureaucraat. Benader haar onderdanig. Doe je dom voor. Op deze manier zal ze superieur wanen. Zeg:

ADAM Excuseer, mevrouw.

BUREAUCRAAT 1 Ja?

ADAM Euhm, ik heb een beetje onderzoek gedaan naar mijn familiale stamboom en zo kwam ik een geboortecertificaat tegen waar ik graag een fotokopie van had gehad.

MIKE De bureaucraat zal op superieure toon antwoorden om je te tonen dat je minderwaardig bent.

BUREAUCRAAT 1 Wij maken geen fotokopieën. Wij hebben enkel gecertificeerde originelen beschikbaar, aan 11 euro 50 per stuk.

MIKE Da's een flink stuk duurder geworden.

ADAM Amai, verdomme.

MIKE Maar dat moet je niet zeggen. Kijk haar schaapachtig aan en zeg:

ADAM Hemeltje, dit is allemaal nieuw voor mij.

MIKE Sper je ogen open. Steek je onderlip naar voren.

ADAM Is er echt geen andere manier?

BUREAUCRAAT 1 Natuurlijk is er geen andere manier. Wij kunnen niet zomaar certificaten fotokopiëren, met al die fraude van tegenwoordig.

MIKE En daarop zeg je:

ADAM Ik vermoed dat er dan niks anders opzit. Ik zal betalen.

MIKE En je betaalt. Cash natuurlijk.

*Adam betaalt. Bureaucraat 1 stempelt krachtig een paar formulieren af.*

MIKE In een paar minuten heb je je geboortecertificaat.

*Bureaucraat 1 gaat af, bureaucraat 2 komt op.*

MIKE Nu dan. Hoe goed zijn je rijkunsten?

ADAM Een beetje roestig. En zeker in het stadsverkeer.

MIKE Dan neem je best een paar lessen.

BUREAUCRAAT 2 Maar 2 lessen?

ADAM Ik ben bang van wel.

BUREAUCRAAT 2 Na 2 lessen bent u niet klaar voor het examen.

MIKE Je bent opgegroeid op een boerderij. Je hebt les gekregen van een kameraad. Je vader is een instructeur, maar heeft het nu even te druk. Kies gewoon iets.

ADAM Ik ben opgegroeid op een...

BUREAUCRAAT 2 Ok, het is uw geld.

MIKE Ze nemen je geld met alle plezier in ontvangst, maar ze interesseren zich niet in wie je bent.

*De bureaucraat geeft Adam een formulier.*

BUREAUCRAAT 2 Invullen met zwarte inkt en in drukletters, anders herkent de computer het niet. Als je één of meerdere van de gezondheidsvragen in sectie 5 met 'ja' beantwoord, dan moet je formulier D1 invullingen, en het juiste vakje aanvinken.

*Nog een formulier.*

BUREAUCRAAT 2 Het voorlopig rijbewijs is automatisch geldig voor categorie A (moto's), B (auto's), K (grasmaaiers), F (landbouwvoertuigen) en P (brommers). Bent u misschien geïnteresseerd in orgaandonatie?

ADAM Excuseer?

MIKE Niet doen.

BUREAUCRAAT 2 Wilt u zich registreren als een orgaandonor. Zo kan u mogelijk iemand helpen nadat u overleden bent.

MIKE Hoe minder formulieren je invult, hoe beter.

ADAM Nee bedankt.

BUREAUCRAAT 2 Ok. Foto's.

MIKE Lach naar het vogeltje.

*Mike neemt een foto van Adam met een polaroid camera en geeft de foto's aan Adam, die ze doorgeeft aan de bureaucraat.*

BUREAUCRAAT 2 Deze moeten nog afgetekend worden.

ADAM Wat?

BUREAUCRAAT 2 Om de echtheid te determineren. De ondertekenende partij mag geen familielid of partner zijn. De ondertekenende partij moet staatsburger van dit land zijn. De ondertekenende partij moet u minstens 2 jaar kennen. De ondertekenende partij moet een deskundige zijn of een belangrijke positie in de maatschappij bekleden.

ADAM Mike?

MIKE Dit stuk was ik vergeten.

BUREAUCRAAT 2 Geschikte personen zijn onder andere een lokale zakenman, een bibliothecaris, advocaat, leraar, ambtenaar of religieuze voorganger...

MIKE Geef hier.

*Mike neemt de foto's en ondertekent ze.*

ADAM           Wie is Pater Jeffrey?

MIKE           Een alterego van mij. Geen vragen stellen.

BUREAUCRAAT 2       Prima. *Tegen Adam*. Nu moet u tekenen binnen dit witte vak.

*Adam tekent.*

BUREAUCRAAT 2       Zorg ervoor dat uw handtekening volledig binnen het witte gebied blijft. De kleinste overschrijding van de lijn zorgt ervoor dat uw volledige aanvraag ongeldig is.

MIKE           Zorg dat je een vaste hand hebt. Het zijn de kleinste details die je doen struikelen.

BUREAUCRAAT 2       Prima. Nu dan, ik ga u vragen om te starten met rijden. Na enkele ogenblikken zal ik mijn clipboard snel neerwaarts bewegen, op deze manier, en het woord STOP uiten. Bij dit signaal zou ik willen dat u een snelle en volledige stop maakt.

ADAM           Wat?

MIKE           Doe nu gewoon maar wat hij zegt.

*Het geluid van een vertrekkende auto. Adam kijkt verward.*

MIKE           Kalm nu maar.

BUREAUCRAAT 2       Stop!

*Het geluid van piepende remmen.*

BUREAUCRAAT 2       Proficiat, u bent geslaagd. Welkom op ons wegennet.

*Bureaucraat 2 geeft Adam een rijbewijs.*

BUREAUCRAAT 2       Nog een prettige dag verder.

*Bureaucraat 2 gaat af.*

ADAM           Verdomme.

MIKE           Geloof. Nu dan, het paspoort. Niet zo moeilijk als het lijkt.

*Bureaucraat 3 komt op.*

BUREAUCRAAT 3       Vink dit vakje aan als u nog nooit een paspoort hebt aangevraagd.

MIKE           Doe je aanvragen tijdens de piekperiode, in de vroege zomer.

BUREAUCRAAT 3       U dient secties 1, 2, 3 en 9 in te vullen, samen met secties 4, 5 en 7 indien van toepassing.

MIKE Alle idioten die naar Tenerife willen vertrekken, troepen zo'n 2 weken voordat ze vertrekken samen bij het loket voor de paspoorten.

BUREAUCRAAT 3 Geboortecertificaat.

MIKE Rijen wachtenden zover je kan kijken.

BUREAUCRAAT 3 Rijbewijs.

MIKE En achter het loket zijn ze zo verveeld, oververhit en moe...

BUREAUCRAAT 3 Foto's.

MIKE ...dat ze je gezicht drie seconden later alweer vergeten zijn.

BUREAUCRAAT 3 Dat is dan 42 euro.

*Adam geeft het geld.*

BUREAUCRAAT 3 Leuke vakantie geboekt?

MIKE Niet teveel informatie prijsgeven.

ADAM Niet echt.

BUREAUCRAAT 3 De volgende.

ADAM Is dat alles?

MIKE Dat is alles. Je nieuwe ik.

*Adam bekijkt zijn paspoort, rijbewijs en geboortecertificaat.*

ADAM En wat met de... Sociale Zekerheid?

MIKE Blijf daar weg, zodra je je daar registreert, hebben ze je terug te pakken.

ADAM En wat als ik ziek wordt?

MIKE Je wordt wel weer beter.

ADAM Maar dokters en ziekenhuizen checken toch je...?

MIKE Ga naar een privé-ziekenhuis. Daar stellen ze geen vragen.

ADAM Ok dan.

MIKE Je bent eruit gestapt. Je bent vrij.

*Mike steekt zijn hand uit.*

MIKE Fijn om je te leren kennen, Adam.

ADAM Ja.

*Ze schudden elkaar de hand.*

MIKE Hier.

*Mike geeft Adam een fles champagne.*

ADAM Oh, bedankt Mike. Bedankt voor alles.

MIKE Gelukkige verjaardag. Of toch iets in die aard.

ADAM Ja. Enneuh. Wat nu?

MIKE Nu? Niks. Nu sta je op eigen benen. Je kan nu terug rustig slapen.

*Mike wijst naar een bed dat ineens verschenen is. Hij knipoogt en gaat af. Een GSM gaat af, en springt dan op de voicemail.*

VROUWENSTEM Charlie, het is Jane. Kijk, ik weet dat dit misschien een schok voor je is, maar Robert en al de anderen zijn hier helemaal door het lint aan het gaan, en ze hebben me gevraagd om je te bellen, ok?  
Ik weet wel dat het tussen ons niet zo goed geëindigd is, en ik zal daar wel deels schuld aan hebben, ik heb het spel immers ook gespeeld en blablabla, maar het feit is dat ze het hier heel serieus menen met de politie en de cel vermiste personen en god weet wie nog allemaal... Ze hebben zelfs zo'n 'vermist' bericht getoond op de televisie. Ik kan gewoon niet geloven dat jij zo, zo godverdomme...  
Kijk. Iedereen wil gewoon dat je je als een volwassen persoon gedraagt, en je verantwoordelijkheid opneemt voor de eerste keer in je leven en.. mijn god, ik kan dit niet, ik ben zoou kwaad op jou! Je bent gewoon een fucking loser!

*Een biep.*

ELEKTRONISCHE STEM Bericht gewist.

*De huisbaas komt op.*

HUISBAAS En vanuit het raam kan je de ferry zien varen.

ADAM Da's leuk. Ik hou wel van het uitzicht.

HUISBAAS Daar is de badkamer.

ADAM Juist.

HUISBAAS En de keuken is langs daar, met een kleine oven, allé, dat denk ik toch. Ik ben hier al in eeuwen niet meer binnen geweest. Maar alle essentiële dingen zijn aanwezig. Als je wil, hoef je nooit meer buiten te komen.

ADAM Het wordt verhuurd in deze staat?

HUISBAAS Wat is er mis mee?

ADAM Nee, ik bedoeld, zonder meubels.



HUISBAAS Oh, ja. Heeft Jean dat niet gezegd?

ADAM Nee. Nee, dat heeft ze niet gedaan.

HUISBAAS Ze zou het nochtans moeten gezegd hebben.

ADAM Wel, ze heeft het dus niet gedaan.

HUISBAAS Er is een bed.

ADAM Ja, geweldig.

HUISBAAS Wat wil je nog meer? Een volledige salon?

ADAM Dat zou fijn zijn.

HUISBAAS Koop het zelf.

ADAM Wel, gewoon een stoel of een...

HUISBAAS Heb je dan geen meubilair?

ADAM Euhm, wel, nee, niet echt.

HUISBAAS Helemaal geen uitzet?

ADAM Nee.

HUISBAAS Hoe oud ben jij?

ADAM Negentwintig.

HUISBAAS Toen ik zo oud was, was mijn huis volledig gevuld, en waren er 2 echtgenotes gepasseerd.

ADAM Euhm, er was een brand en...

HUISBAAS Hemeltje.

ADAM Ja.

HUISBAAS Dan kan je allemaal nieuwe dingen kopen van het verzekeringsgeld. Jean en ik hebben dat gedaan nadat er een overstroming was geweest.

ADAM Ja, ik euhm, ik was niet verzekerd. Spijtig.

HUISBAAS Hemeltje, dat was een beetje dom, denk je niet?

ADAM Ja, ja, dat is zo.

HUISBAAS Dus, jij hebt eigenlijk geen geld?

ADAM Neenee, ik kan betalen.

HUISBAAS Je kan betalen...

ADAM Ja.

*Adam haalt de enveloppe met geld tevoorschijn die Mike hem gegeven had.*

HUISBAAS Want ik hou er niet van dat mensen mijn tijd verspillen.

ADAM Nee, ik ook niet. Ik zou dat nooit doen.

*Hij geeft 'm aan de huisbaas.*

HUISBAAS Ik hoop van niet.

*De huisbaas haalt het geld eruit en laat de biljetten ritselen.*

HUISBAAS En wat voor soort werk deed je ook alweer?

ADAM Ik... ik werk in de bouw.

HUISBAAS Ja?

ADAM Ja.

HUISBAAS Ik ook.

ADAM Da's toevallig.

HUISBAAS Echt wel.

ADAM Ja.

*Pauze. De huisbaas vindt een zakje cocaine in de enveloppe van Adam.*

ADAM Godver..

*De huisbaas giet een beetje van het poeder in zijn handpalm en blaast, net zoals Mike deed met de glitter.*

HUISBAAS Ik ga er vanuit dat dit geen bloedsuiker is.

ADAM Ik kan het uitleggen.

HUISBAAS Echt?

ADAM Nee.

HUISBAAS Buiten.

ADAM Het spijt me.

HUISBAAS Nu!

ADAM Ik kan mezelf terug op de rails krijgen.

HUISBAAS Maar niet hier. En nu weg.

ADAM Kan ik..

HUISBAAS Ben je doof?

ADAM Kan ik het geld terugkrijgen?

HUISBAAS Sorry. Maar je voorschot ben je kwijt.

*We horen een GSM één keer rinkelen en dan de voicemail.*

STEM OUDERE MAN Euhm, ja, hallo, dit is een boodschap voor een zekere meneer Charlie Hunt. Dit is inspecteur Alan Fry, ik bel u op maandag om 10u in de ochtend. Ik ben belast met het onderzoek naar de beschuldigingen die geuit werden door uw voormalige werkgever, Red Consultancy, waarvan ik vermoed dat u op de hoogte bent. Ik kan begrijpen dat er mogelijk verzachtende omstandigheden zijn in uw geval, maar het is mijn plicht u te melden dat als u geen contact opneemt met de bevoegde diensten binnen de 24u, dat er dan een arrestatiebevel zal uitgevaardigd worden door de onderzoeksrechter. Dus, als u mij zou willen opbellen als u dit bericht ontvangt, dan ben ik u zeer dankbaar.

*Een biep.*

ELEKTRONISCHE STEM Bericht gewist.

*Een helder verlichte ontmoetingsruimte. Adam staat tegenover een verpleegster. Ze houdt een clipboard en een pen vast. Rondom haar liggen allerlei medische dossiers.*

VERPLEEGSTER Dus, u bent nu dus clean gedurende.... hoe lang precies?

ADAM Euhm. Drie?

VERPLEEGSTER Drie...?

ADAM Misschien vier, ik kan het me niets precies herinneren.

VERPLEEGSTER Maanden? Weken?

ADAM Euhm. Uren.

VERPLEEGSTER Ah.

ADAM Het spijt me.

VERPLEEGSTER Goed zo.

ADAM Het spijt me echt.

VERPLEEGSTER Je moet je ook schuldig voelen.

ADAM Misschien zijn het maar minuten.

VERPLEEGSTER Meneer Westbury...

ADAM Adam.

VERPLEEGSTER Meneer Westbury, wij zijn het top-behandelingscentrum in deze regio.

ADAM Dat weet ik.

VERPLEEGSTER Kijk uit het raam. Een Japanse bonsai tuin, met aangepaste landschapsarchitectuur. Een fontein met lasers, een toevluchtsoord met pauwen, een filmzaal, een wellnesscentrum, een bio-ecologisch café. Wij hebben hier alles. Alles wat u ooit zou kunnen wensen.

ADAM Ik wil dit.

VERPLEEGSTER Wilt u dat werkelijk?

ADAM Ja, u kunt zich niet voorstellen hoe hard ik dit wil.

VERPLEEGSTER Wel, hier in de instellingen werken we met een voucher systeem. U kan gebruik maken van de faciliteiten als uw urinestaal clean is.

ADAM Mijn wat?

VERPLEEGSTER 1 negatieve test komt overeen met 1 uur in de fitness. Twee testen geven recht op een maaltijd in ons restaurant. Na drie testen kan u naar de film.

ADAM Ik hou van films.

VERPLEEGSTER Maar u moet dan wel clean blijven. U moet dit echt willen.

ADAM Dat wil ik. Dat wil ik echt.

VERPLEEGSTER Goed. Wij kunnen u helpen om dat te bereiken.

ADAM Welke films ziet u graag?

VERPLEEGSTER Het gaat hier niet over mij. Waarom bekijkt u mij zo?

ADAM Het spijt me.

VERPLEEGSTER Nu dan...

ADAM Ik kan mij voorstellen dat u hier heel wat speciale gevallen binnenkrijgt.

VERPLEEGSTER Ik mag u geen gegevens verstrekken over onze andere cliënten.

ADAM Oh.

VERPLEEGSTER Nu dan, de behandeling die we zullen opstarten, verloopt als volgt. Eenvoudig gezegd, leerprocessen spelen een belangrijke rol bij de ontwikkeling en voortzetting

van patronen van middelenmisbruik. Maar dezelfde processen kunnen ingeschakeld worden om deze gedragspatronen die leidden tot misbruik en afhankelijkheid terug af te leren.

ADAM U hebt mooie ogen. Heel zachte ogen.

Pauze.

VERPLEEGSTER Wij zijn hier om u tot op de grond af te breken, meneer Westbury. Stukje bij beetje. Eerst bannen we het problematisch gedrag, en dan bouwen wij u terug op. Het kost een aanzienlijk bedrag, maar als het u waard is, dan doen we het op die manier.

ADAM Om.. om hoe laat hebt u gedaan met werken?

VERPLEEGSTER Dat is ongepast.

ADAM Sorry, het ontsnapte me gewoon.

VERPLEEGSTER Meneer Westbury, u bent een verslaafde cocaïnegebruiker.

ADAM Ik wou gewoon, ik bedoelde niet om... Mijn God, u doet het klinken alsof ik een pervert ben.

VERPLEEGSTER Deze instelling heeft een uitstekende beveiliging.

ADAM Ik ben niet... Ik ben niet één of andere freak.

VERPLEEGSTER Wilt u normaal zijn?

ADAM Ik ben niet gevaarlijk.

VERPLEEGSTER Wij zijn uw laatste kans.

ADAM Soms krijg ik het gevoel... het is gewoon eeuwen geleden dat ik nog met iemand heb gepraat.

VERPLEEGSTER Ik begrijp het.

ADAM Echt gepraat

*Adam is ontdaan. De feedback komt terug.*

VERPLEEGSTER We...we kunnen zorgen voor psychologische begeleiding. Tegen een kleine meerprijs.

ADAM Ik heb geen geld.

VERPLEEGSTER Meneer Westbury... Adam. Bij het onthaal en de inschrijving zouden ze u op de hoogte moeten gebracht hebben van de kosten...

ADAM Ik heb tegen hen gelogen.

*De schouders van Adam schudden heen en weer. De verpleegster weet niet goed wat te doen.*

VERPLEEGSTER Luister, er is ook perfect... geschikte therapie beschikbaar via de reguliere ziekenhuizen.

*Adam schudt zijn hoofd.*

VERPLEEGSTER Zou het misschien helpen als ik uw huisarts zou bellen?

ADAM Nee.

VERPLEEGSTER Maar...

ADAM U begrijpt het niet...

*Pauze.*

VERPLEEGSTER Wel, in dat geval.

ADAM Zou u... zou u...?

VERPLEEGSTER Wat?

ADAM Zou u me willen aanraken? Me vasthouden? Asjeblief.

*Pauze.*

VERPLEEGSTER Dat kan ik niet doen. Sorry.

ADAM Ik kan het geld bijeen krijgen. Echt waar.

*De verpleegster duwt op een zoemer.*

VERPLEEGSTER De beveiliging zal u nu naar buiten leiden.

*Het geluid van de zoemer gaan over in feedback. De neus van Adam begint te bloeden. De feedback gaat over in het gerinkel van een mobiele telefoon. De voicemail springt aan.*

STEM VAN MAN 2 Charlie? Het is Eric. Hoe gaat het ermee? Je hebt hier wel het één en het ander ontketent. Dat zal je je wel kunnen voorstellen. Ik vroeg me af of je zin had in een pint of vijf. En een beetje snuif. Beetje roddelen, zoiets. Luister, de laatste keer dat we... ik was toen een beetje...je-weet-wel. Ik weet dat de dingen een beetje... met je moeder en zo. Al die dingen. We willen gewoon dat je weet dat, je-weet-wel, dat iedereen aan je denkt. Dus, euhm, bel ons eens op, ok? Kijk, ze hebben me niet gevraagd om te bellen. Ok? Dat hebben ze niet gedaan. Ik doe dit als een vriend. Ok? Als een vriend. En laten we eerlijk zijn, je hebt er niet veel meer over. Zet dus je GSM aan en treed terug in het spotlicht, jij kleine klootzak.

*Een biep.*

ELEKTRONISCHE STEM Bericht gewist.

*Het geluid van radio-geruis.*

*De pandjesbaas staat naast Adam, die er maar zwakjes uitziet. De feedback gaat over in het geluid van passerend verkeer. Uit een radiootje klinkt wat vage muziek. Op de tafel liggen stapels GSM's, juwelen, uurwerken, laptops en andere elektronische spullen. De pandjesbaas geeft Adam een zakdoek. Adam neemt 'm aan en veegt het bloed van zijn neus.*

PANDJESBAAS Nu dan. Kopen of verkopen?

*Adam staat nog te wankelen op zijn benen.*

ADAM Shit.

PANDJESBAAS Net die ene teveel gehad?

ADAM Nee, ik voel me gewoon niet zo...

PANDJESBAAS Het feestje is voorbij, maat, tijd voor het serieuze werk.

ADAM Wat doe ik hier?

PANDJESBAAS Ik verwacht dat je iets komt verpatsen.

ADAM Ik... ik kan het mij niet herinneren.

PANDJESBAAS Dringend.

ADAM Ik ben een beetje...

PANDJESBAAS Drugsverslaving?

ADAM Alles is een beetje...

PANDJESBAAS Ontslagen? Teveel geld geleend? Afpersers?

ADAM Dit klopt niet.

PANDJESBAAS Niets om je voor te schamen.

ADAM Ik ben hier nog al eens geweest.

PANDJESBAAS Zoals wij allemaal.

ADAM Nee, ik bedoel, deze spullen.

PANDJESBAAS Dit? Dit is allemaal rommel. Overblijfselen van zielige leventjes.

ADAM Verloren voorwerpen.

PANDJESBAAS Zo zou je het kunnen verwoorden. Jaja. De mensen zouden voorzichtiger moeten zijn.

ADAM Kan ik...

PANDJESBAAS Toen ik pas begon, waren het vooral GSM's.

ADAM Ja?

PANDJESBAAS Duizenden en duizenden.

ADAM Zou ik glas water kunnen krijgen?

PANDJESBAAS Nu zijn het die 'MP3's', wat dat ook mag zijn.

ADAM Die zijn eigenlijk heel nuttig als marketing tool.

PANDJESBAAS Wat?

ADAM Oh, euhm. Niks.

PANDJESBAAS Kijk, de baas komt direct terug. Als je niks wil kopen of verkopen, dan bol je het beter af.

ADAM Hoeveel hiervoor?

*Adam neemt het gouden horloge.*

PANDJESBAAS Laat me es kijken.

*Adam geeft het horloge aan de pandjesbaas.*

ADAM Hiermee is al deze miserie begonnen.

PANDJESBAAS Wat zei je?

ADAM Hoeveel? Hoeveel?

*De pandjesbaas bestudeert het.*

ADAM 24 karaat goud.

PANDJESBAAS Ja, net zoals mijn glimlach.

*De pandjesbaas houdt zijn mond dicht*

PANDJESBAAS Dit, mijn beste, is een namaak.

*De man gooit het horloge terug naar Adam, die het opvangt.*

ADAM Nee.

PANDJESBAAS Hou het maar. Gelukkig nieuwjaar.

ADAM Je moet het aannemen.

PANDJESBAAS Ga nu maar, je kan wel wat slaap gebruiken.

ADAM Nee!



*Een GSM rinkelt 1 keer. Tijdens de volgende voicemail sleept Adam zich naar een toilet en gaat in foetushouding op de grond liggen slapen.*

STEM VAN OUDERE VROUW Charles? Dit is je tante Esther. Ik hoop dat je dit hoort en me terugbelt, of me een e-mail of een SMS'je stuurt, of gewoon een berichtje via een andere weg. Euhm, ik weet niet goed hoe ik dit moet zeggen, maar.

*Ze haalt diep adem*

STEM VAN OUDERE VROUW Je moeder was een prachtige vrouw die heel erg van je hield. Als ze zou geweten hebben hoe jij je nu gedroeg, als ze zou geweten hebben dat jij... dat jij... Wel, ik denk dat ze toch wel van streek zou zijn, denk je niet? Het leven heeft vanalles voor ons in petto, goede dingen en minder goede dingen. Ik heb zelf genoeg mogen meemaken met je nonkel Peter en zo. Maar wat je moet begrijpen is dat je niet mag weglopen. Het mag gewoon niet. Het spijt me. Ik haat dit soort antwoordapparaten, ik begin dan altijd zo dom te praten. Laat ons asjeblief weten dat je OK bent. God zegene je, mijn jongen, we denken aan je.

*Een biep.*

ELEKTRONISCHE STEM Bericht gewist.

*Een zwakke zonsopgang. We horen vogels fluiten. Adam gaat rechtzitten. Hij kijkt verward en wrijft in zijn ogen.*

ADAM Je opent je ogen, en het is schemerduister. In het halfdonker barst je bijna van de koppijn. In het halfdonker is je mond kurkdroog. Je staat op en steekt een sigaret op.

*Hij steek een sigaret op en kijkt uit het raam.*

ADAM Buiten een onherkenbaar straatbeeld. De winterzon doet de barsten in het glas oplichten. Je kijkt naar je sloffen, maar ze zijn er niet. Het is koud.

*Hij gaat naar de lavabo in de hoek.*

ADAM Je schuifelt naar de lavabo, en tast naar de kraan. Op straat gaat een auto-alarm af.

*Het geluid van een auto-alarm. Hij draait de kraan open en plast in de lavabo.*

ADAM In het halfduister sta je te pissen. Als er een tandenborstel had gestaan, dan had je je tanden gepoetst. Maar er is er geen. Dus doe je niks.  
Je kijkt in de spiegel.  
Je kijkt in de spiegel.  
Je kijkt. In de spiegel.  
En alles. Is. Precies hetzelfde.

*Hij is klaar met plassen en kijkt rond.*

ADAM Het gevoel keert terug. Dat je rondzweeft boven je eigen hoofd, dat je jezelf ziet spelen in je eigen privé-film. Dingen gebeuren. Je weegt de mogelijkheden af. Je zou dit kunnen doen, of dat. Maar meestal doe je gewoon niets. Mensen lopen af en aan. Ze nemen telkens kleine stukjes van je weg. En dan vertrekken ze weer. Tot op een dag er niets meer overblijft. En jij bent een onnozelaar omdat je het allemaal maar laat gebeuren. Iedere dag, minder en minder. Iedere dag hetzelfde.

*Een radio begint zacht te spelen. We horen het weerbericht. Adam kijkt op. Tijdens het bericht spant hij zijn lichaam op en ontspant weer.*

ADAM En dan ineens heb je het te warm. Veel te warm, de warmte kruipt langzaam naar omhoog. Je spieren jeuken. Je botten jeuken. Je klemt je tanden op elkaar, je armen trekken samen, je maag, je benen, je knieën, je tenen krullen op. Het voelt alsof je lichaam op het punt staat om te ontploffen, als laatste stuiptrekking. God. Je hebt zo'n vreselijke nood aan een beetje snuif. En je weet niet of je moet lachen of janken.

*Hij lacht. Hij weent. Hij neemt een slok van de fles, en moet kokhalzen. Hij gaat naar de lavabo en geeft over. Een paar geneeskundestudenten komen op in witte jassen. Sophie draait zich naar hen om. Adam blijft kokhalzen boven de lavabo.*

SOPHIE Dus. Samenvattend. Op het moment dat het bewustzijn wegvalt, zal hij instinctief het slijk en de planten proberen vast te grijpen. Tijdens deze laatste momenten neemt het instinct over en ademt hij diep en kracht in. Deze laatste ademhalingsreflex zal nog even doorwerken, zodat water en vuil zijn longen en zijn maag instroomt. Daarbovenop kan de krachtige inhalatie ervoor zorgen dat de kleine longblaasjes diep in zijn longen scheuren, zodat het rivierwater rechtstreeks in de bloedstroom terechtkomt terwijl het hart nog klopt. De dood treedt in binnen de 2 ÷ 3 minuten.

*Ze ziet Adam.*

SOPHIE Ok dan, dat was het voor vandaag. Zelfde tijd volgende week.

*De studenten gaan af. Sophie gaat naar Adam die aan het bekomen is. Ze geeft hem een glas water.*

SOPHIE Hey, je bent wakker.

ADAM Oh God, jij weer.

SOPHIE Hier.

*Ze geeft hem het water, en pakt dan zijn jas op en legt hem weg.*

ADAM Wat doe jij hier?

SOPHIE Ik wou je net hetzelfde vragen.

ADAM Ik was ergens in een openbaar toilet.

SOPHIE            Wel, nu ben je hier in mijn lab. Komaan, je kleren.

*Ze doet teken dat ze de rest van de kleren wil. Tegen zijn zin begint hij zich uit te kleden. Ze neemt elk kledingstuk aan en stopt ze zorgvuldig in steriele zakken.*

ADAM            Wat doe ik hier?

SOPHIE           Hier ben je uiteindelijk beland.

ADAM            Oh God, is dit weer zo'n droom?

SOPHIE           Ik denk van niet. Ik ben klaarwakker.

ADAM            Maar jij bent niet normaal.

SOPHIE           Dat is niet lief.

ADAM            Ik ben dan ook geen aangename persoon.

SOPHIE           Ik denk dat je als het ware ingestort bent.

ADAM            Zeg dat wel. Ik sta hier te babbelen met mijn patholoog.

SOPHIE           Ik praat tegen al mijn cliënten.

ADAM            Ik voel me niet zo goed.

SOPHIE           Je hebt net toch al overgegeven.

ADAM            Ja. En nu komt de rest naar boven. De leegte.

SOPHIE           Dat is onmogelijk.

ADAM            Praten tegen jou is dat ook.

SOPHIE           Ik heb problemen om vast te stellen wie je bent.

ADAM            Je zou es moeten proberen om mij te zijn.

SOPHIE           Je lichaam vertoont alle tekenen van een stressvolle professionele levensstijl. Maar je armen en handen suggereren zelfverminking.

ADAM            Ik wil gewoon met rust gelaten worden.

SOPHIE           In de jas die je droeg toen ze je vonden, zat een portefeuille die eigendom was van een lokale drugsdealer. In tegenstelling tot het identiteitsbewijs dat de politie hier heeft afgeleverd, van een zekere Adam die we tot nu toe nog niet hebben kunnen traceren. En dan is er nog het horloge van mijn vader.

ADAM            Mijn hoofd voelt aan alsof mijn hersenen gaan overkoken.

*Adam heeft enkel nog zijn onderbroek aan. Op zijn borst is een grote Y-vormige snede te zien, een post-mortem incisie.*

SOPHIE Ik wil je iets laten zien.

*Ze gaat naar een wand met deuren in (koelkasten van een mortuarium).*

ADAM Oh God.

SOPHIE Niet al te fijngevoelig mag ik hopen.

ADAM Eigenlijk wel ja.

SOPHIE Hierzo.

ADAM Ga uit mijn hoofd.

SOPHIE Ik wil je voorstellen aan je vrienden.

ADAM Ik heb er genoeg van. Wat?

*Sophie doet een koelkast open. Er zit een lijk in met een laken over. Ze onthult het gezicht.*

ADAM Oh God.

SOPHIE Deze hebben ze gevonden op de metro. Hij zat daar gewoon dood in zijn stoel. Hartfalen onder invloed van alcohol. Pas na drie dagen kwam iemand op het idee om hem proberen wakker te schudden.

ADAM Steek 'm terug asjeblief.

SOPHIE Ik vond dat hij een beetje op jou leek.

ADAM Komaan, hij zag eruit als een zwerver.

*Sophie duwt het lijk terug naar binnen en doet een andere koelkast open.*

SOPHIE Deze is uit de rivier gevestigd op oudejaarsavond. Het verzepingsproces is al begonnen, dat is als het lichaamsvet begint te hydrolyseren. Hij ziet er dus waarschijnlijk veel meer opgezwollen uit dan toen hij nog leefde. Zijn huid is nu als een zak die de rest van zijn lichaam binnenhoudt. Iets heeft ervoor gezorgd dat hij lang onder water is blijven hangen, we weten niet zeker wat.

ADAM Waarom doe je dit?

SOPHIE Telkens vraag ik mij af of het mijn vader zou kunnen zijn.

ADAM Maar dat is niet zo.

SOPHIE Maar dat weet ik dus niet.

ADAM Misschien is gelukkig hertrouwd.

SOPHIE Misschien is hij dat.

ADAM Misschien leeft hij wel op de Bahamas.

SOPHIE Misschien ligt hij dood op de bodem van de rivier, langzaam te rotten onder een balk en niemand die naar hem op zoek is.

ADAM Ik denk dat je job misschien je teveel aan het worden is.

SOPHIE Het zijn de eindeloze reeks mogelijkheden waarvan je dood kan gaan, Charlie.

ADAM Echt? Voor mij zijn het de eindeloze reeks mogelijkheden die me in leven houden.

SOPHIE Maar jij bent dood.

ADAM Zwijg.

SOPHIE Je kan niet zomaar verdwijnen. Hoe slecht de dingen ook lopen. Er zullen altijd mensen door geraakt worden. Voor de mensen die je achterlaat, is er geen einde.

ADAM Er is enkel een verdwaalde kat bij mijn appartement. Ik geef 'm te eten. Voor de rest is er niemand.

*Ze duwt de koelkast bruusk terug dicht. Pauze.*

SOPHIE Het spijt me. Dat was. Onprofessioneel.

ADAM Ik denk niet dat hij het erg vond.

SOPHIE Dat is niet grappig.

*Pauze.*

ADAM Wat gebeurt er met hen als niemand hen komt ophalen?

SOPHIE We doen er alles aan om uit te vinden wie ze waren. Als dat niet lukt, worden ze de verantwoordelijkheid van de lokale overheid. Zij zorgen dan voor de begrafenis. En ze krijgen een grafsteen met 'onbekende man' erop.

ADAM Dat is...

SOPHIE Ja, inderdaad.

Ik heb het altijd schandalig gevonden als mensen alleen moeten sterven. Onbekend en onbemind. Maar ik zie het vaker en vaker. Mensen lijken vaak weg te deemsteren, lang voordat ze overlijden. Ze verdwijnen gewoon. En niemand lijkt het te merken.

ADAM Hoe is het gebeurd? Met je vader?

SOPHIE Niets dramatisch. Een saai leven in een saai voorstadje aan de kust. We hadden de gewoonte om op het strand te gaan kijken naar de commerciële vissersboten aan de horizon. Dankzij hen ging hij failliet. Er waren de onvermijdelijke huwelijksproblemen, en schulden. Zijn tochten op zee werden steeds langer en langer. Ik luisterde altijd naar de weerberichten en probeerde me dan voor te stellen hoe het daarbuiten was, bij hem. Op en neer gaan op de golven in de duisternis. Op een dag vertrok hij alleen. Zijn boot werd later omgekeerd gevonden op een strand

50 kilometer verder. Een tijdlang werden we opgebeld door iemand die nooit iets zei. Ik was toen zes. Na zeven jaar heeft mama hem dood laten verklaren. Dat kan je laten doen.

ADAM Soms. Soms kunnen mensen niet meer verder leven.

SOPHIE Waarom niet?

ADAM Ze kunnen het gewoon niet. Er blijft niets meer over. Vanbinnen.

SOPHIE Er zit altijd genoeg vanbinnen.

ADAM Ik heb het hier niet over DNA of maagzweren.

SOPHIE Ik ook niet.

ADAM Het is dat andere, het belangrijke.

SOPHIE De dingen die je niet achter je kan laten.

ADAM Nee. Juist het tegenovergesteld. De dingen die je soms gewoon in de steek laten. Kijk naar mij. Er is niets. Als je me opensnijdt, vind je alleen maar grijs. Als het slijk van de bodem van de rivier. Er is geen leven meer.

SOPHIE Ik heb je opengesneden, Charlie.

*Terwijl ze praat, gaat ze naar hem toe en duwt hem zachtjes op het rolwagentje. Ze neemt zijn fles af en zet die op de vloer.*

SOPHIE Ik sneedt je borstkas open. Trok de huid omhoog. Ik knipte je ribben door, één voor één. Verwijderde het borstbeen. Ik stak mijn hand in jou. Omklemde je hart. En kneep. Je ogen gingen open. En je zag eruit als hem. Geloof me. Je leefde nog. Je wist het alleen niet meer.

*Het geruis komt terug. Ze trekt het laken omhoog en streelt zijn haar. Ze gaat weg. Het geruis gaat over in een weerbericht en gaat terug over in geruis, en dan het geluid van regen tegen het raam. We horen een GSM rinkelen en direct overgaan naar de voicemail.*

STEM VAN CHARLIE Adam? Het is Charlie. Ik ga ervan uit dat dit misschien een schok voor je is. Wel, toch niet zo'n erge schok als voor mijzelf, klootzak. Wat in godsnaam heb je met mij gedaan? Ik heb jou gecreeërd, heel je bestaan heb je aan mij te danken. En dan bedankt je mij op deze manier? Ik was het beste in jouw bestaan. Zonder mij ben je niets. En zorg nu maar dat je snel terug hier bent, en alles terug op orde krijgt, maar ik zweer je, anders zal ik je vinden en je helemaal aan stukken sch...

*Adam gaat met een schok rechtop zitten.*

ADAM Nee!

*Een pieptoon.*

ELEKTRONISCHE STEM Alle berichten zijn gewist.

ADAM

ELEKTRONISCHE STEM U hebt geen berichten meer.

ADAM Jezus Christus.

ELEKTRONISCHE STEM Vaarwel.

ADAM Mike?

*Een hele lange pieptoon, zoals feedback en een life-support machine als het hart is stilgevallen. Het gaat door totdat Mike 'm stopt. Adam staat op en gaat naar een deur. Hij bonst op de deur.*

ADAM Mike! Mike! Mike?

*De deur gaat open en we zien Yevtsye. Hij heeft een oosteuropes accent en lijkt heel hard op Angelina.*

YEVTSYE Ja?

ADAM Sorry, is Mike thuis?

YEVTSYE Wat?

ADAM Ik moet dringend Mike spreken.

YEVTSYE Wie?

ADAM Sorry, wat was je naam ook alweer?

YEVTSYE Yevtsye

ADAM Wat?

YEVTSYE Mijn naam is Yevtsye

ADAM Nee, dat was het niet.

YEVTSYE Jawel. Is Oekrains.

ADAM Kijk, ik moet Mike spreken.

YEVTSYE Er is hier niemand die zo heet.

ADAM Jawel!

YEVTSYE Nee.

ADAM Ja, misschien noem je hem anders, maar hij heeft hier absoluut zeker ooit (geleefd).

YEVTSYE Ik ben hier al tien jaar. Ik alleen. Niemand anders.

*Hij sluit de deur.*

ADAM           Nee!

*Het feedback geluid komt terug. Adam schreeuwt het uit. Mike komt op. Hij draagt een trendy kostuum maar ziet er bleek en vermoeid uit. Zijn lippen zijn blauw. Zijn manier van doen is anders, kalmer en meer ontspannen. Hij knipt met zijn vingers en de feedback stopt.*

MIKE           Er was nog een epiloog, dat was ik even vergeten te vermelden.

ADAM           Mike, godszijdank.

MIKE           Kalmeer jongen.

ADAM           Alles gaat mis.

MIKE           Maak je geen zorgen, het loopt wel los.

ADAM           Ik moet terug.

MIKE           Oh nee. Je kan niet terug.

ADAM           Maar ik zit gevangen.

MIKE           Nee.

ADAM           Toch wel.

MIKE           Je ziet gewoon de uitgang niet.

ADAM           Waaruit?

MIKE           Uit jezelf.

ADAM           Maar ik weet niet wat dat betekent.

MIKE           Ik weet het, het is echt een raadsel.

ADAM           Iedereen blijft maar weglopen van mij.

MIKE           Misschien moet je dan maar stoppen van je iets aan te trekken wat de anderen denken.

ADAM           Maar jij zei dat ik was wat zij denken dat ik ben!

MIKE           Ik zei vroeger veel dingen, jongen. Meestal gezever.

ADAM           Ik vertrouwde jou.

MIKE           Ja, zoals zoveel andere mensen. Sorry daarvoor. Maar daarin ligt ook de laatste en belangrijkste les. Kijk, het maakt niet uit of je in dit leven het juist of fout hebt. Het maakt niet uit of je die persoon bent of iemand anders. Zolang je maar zeker bent.



Zoals een inscriptie. Mensen vertrouwen een inscriptie. Tot ziens, kereltje, het was fijn om je nog eens te zien.

ADAM            Waar ga je naartoe?

*Een open lijkist verschijnt. Sophie en de priester komen op. Sophie rouwt. Een orgel speelt.*

MIKE            Ik ga de grote Houdini verdwijntruc gebruiken. Voor de laatste keer.

*Mike kruipt in de lijkist. De priester begint voor te lezen uit de bijbel, traag en rustig, tijdens de volgende dialoog.*

PRIESTER        Jezus antwoordde en zei tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Tenzij dat iemand wederom geboren worden, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien. Petrus zei tot Hem: Hoe kan een mens geboren worden, nu oud zijnde? Kan hij ook andermaal in zijn moeders buik ingaan, en geboren worden?  
Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan.  
Hetgeen uit het vlees geboren is, dat is vlees; en hetgeen uit den Geest geboren is, dat is geest.  
Verwonder u niet, dat Ik u gezegd heb: Gijlieden moet wederom geboren worden. De wind blaast, waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid; maar gij weet niet, van waar hij komt, en waar hij heen gaat; alzo is een iegelijk, die uit den Geest geboren is.

*Mike zit recht in zijn kist terwijl hij met Adam praat.*

ADAM            Mike! Nee, wacht.

MIKE            Het spijt me, jongen. Mijn hart heeft het deze morgen begeven. Het kwam door de stress. Ik kon er niet meer tegen om 50 verschillende mensen tegelijkertijd te zijn. Mijn lichaam kon niet meer volgen.

ADAM            Maar Mike! Er zijn nog zoveel dingen die ik je nog wilde vragen, nog zoveel dingen die ik nog wou...

MIKE            Luister.

ADAM            Zoals naar het buitenland vertrekken en en een zaak opstarten en trouwen..

MIKE            Luister naar me, Charlie.

ADAM            Want er zijn zoveel mogelijkheden waaraan ik nog niet ben kunnen beginnen. En dit leven, dit godverdomde nieuwe leven verloopt helemaal hetzelfde als mijn oude leven.

MIKE            Kalmeer even.

ADAM            Ik moet nog steeds een job zoeken en mijn tanden poetsen en saaie conversaties voeren met mensen die ik niet graag heb.

MIKE            Wat kan ik zeggen? Het valt allemaal best wel mee.

ADAM Ik zit vast in deze vicieuze cirkel! Het is vreselijk!

MIKE Het is maar zo erg als je het er zelf van maakt, mijn beste.

ADAM Het is vervelend!

MIKE Ja, welkom bij het echte leven. Kijk, als er één ding is dat je moet leren, Charlie, het laatste dat ik je kan leren, geniet van de kleine dingetjes. Want daarin zit de magie. Nieuwe sokken. Zonlicht in de winter. Een ballon die blijft plakken aan je wollen trui. Pissen in de douche. Als het restaurant de wijn vergeet op de rekening. De geur van een babyhoofdje. Het gevoel van citroensap in je mond.

ADAM Dat is toch gezever!

MIKE Het leven draait niet om vuurwerk en explosies. Het gaat niet om razendsnelle auto's op kronkelwegen langs de kust. Het is geen film, en geen reclamespot. Het leven draait om parken, krantenberichten en grootvader's huis op zondagnamiddag. Het zijn de kleine dingen die ertoe doen. Want meer is er niet. Dit is alles wat er is. Probeer er gewoon van te genieten.

*Mike gaat neerliggen in de kist, die langzaam begint te verdwijnen tussen een paar gordijnen.*

ADAM Nee! Mike! Wacht. Je begrijpt het niet! Ik ga sterven!

MIKE We gaan allemaal dood. Maak je er geen zorgen over.

ADAM Nee, je begrijpt het niet! Ik ga sterven binnen één minuut.

MIKE En dan? Geniet van die laatste minuut.

ADAM Maar ik wil weg. Ik wil weg van mezelf, en het lukt me niet.

MIKE Natuurlijk lukt je dat niet, idioot. Je kan wel het omhulsel veranderen, maar je moet het nog altijd zelf opvullen. Ik kan je echte zelf niet veranderen. Ik was een kleinschalige fraudeur, geen tovenaars of zo.

*Mike gaat liggen.*

ADAM Wat als er binnenin jezelf niks is, Mike? Wat dan? Wat dan?

*Adam weent. Sophie gaat naar hem toe.*

SOPHIE Ssh, ssh, ssh. Het komt wel goed.

*De priester wordt beter verstaanbaar. De kist verdwijnt achter de gordijnen.*

PRIESTER Laten we dan nu deze onbekende man terug toe vertrouwen aan Jezus Christus, onze Heer. En laten we al die mensen gedenken die over deze aarde dwalen met niets, zij zijn het dichtst bij God.

*Sophie kalmeert Adam.*

ADAM           Wat doe je hier?

SOPHIE       Ik heb hem gevonden.

ADAM           Wie?

SOPHIE       Mijn vader.

ADAM           Oh. Shit.

SOPHIE       Beter laat dan nooit. Dankjewel.

ADAM           Isniks.

*Korte pauze.*

ADAM           Sophie?

SOPHIE       Ja?

ADAM           Betekent dat? Betekent dat dan..?

SOPHIE       Wat?

ADAM           Ben jij mijn zuster?

*Ze haalt haar schouders op.*

SOPHIE       Ik ben de persoon die jij wil dat ik ben, Charlie. Wat maakt het ook uit?

*Hij nestelt zich tegen haar.*

ADAM           Ik ben moe.

SOPHIE       Ja.

ADAM           Vertel me hoe ik gestorven ben.

*Het geluid van de regen en de wind. Ze begint het te vertellen, alsof ze een verhaaltje vertelt aan een kind.*

SOPHIE       Na de begrafenis was je heel emotioneel.

CHARLIE      Ik wou iets drinken.

SOPHIE       Je kocht een fles, en wandelde tot aan het einde van de pier.

CHARLIE      Ik had ruimte nodig.

SOPHIE       Je bent op het kindertreintje gaan zitten dat daar stond

CHARLIE      Het stormde.

SOPHIE       De regen.

CHARLIE En de wind.

SOPHIE Het treintje waaide bijna omver.

CHARLIE Ik wou de horizon zien.

SOPHIE Maar er was alleen maar een oneindige leegte.

CHARLIE Groengrijs, zoals gal.

SOPHIE Je ging naar het cadeauwinkeltje.

CHARLIE Ik wou van die Hula Hoops.

SOPHIE Je was zo dronken dat je nauwelijks je kleingeld kon tellen.

CHARLIE Ik probeerde ze over mijn vingers te schuiven, maar de wind bleef hen maar wegblazen.

SOPHIE Je wankelde.

CHARLIE Ik verloor mijn evenwicht, en het zakje viel over de rand en...

SOPHIE Nauwelijks bij bewustzijn.

CHARLIE Stommelde ik naar het uiteinde en...

SOPHIE Zag de snoepjes naar beneden tuimelen en...

CHARLIE Verdwijnen in het grijze water.

SOPHIE De horizon.

CHARLIE Ik wankelde

SOPHIE Zoals een ritje op de draaimolen en...

CHARLIE Me vastklappend aan de reling voor...

SOPHIE Steun en...

CHARLIE Kvoel me ziek

SOPHIE Misselijk en...

CHARLIE En de wind.

SOPHIE De regen.

CHARLIE Als ijsnaalden.

SOPHIE Prikfels.

CHARLIE Opwaaiend vanuit de zee.

SOPHIE Omhoogvliend richting de kust

CHARLIE En mij.

*Een man komt op. Sophie laat los. Charlie staat te bibberen in zijn onderbroek in de wind en de regen. Hij is bang van de man.*

MAN Hallo, Charlie.

CHARLIE Barry, maat. Hoeist.

MAN Je bent niet makkelijk te vinden.

CHARLIE Ik ben, ik had, ik was.. Er waren enkele zaken die ik nog moest afhandelen.

MAN Natuurlijk moest dat.

CHARLIE Vermoord me asjeblief niet.

MAN Oh, ik ga je niet vermoorden. Ik vermoord nooit mensen die alleen een onderbroek aanhebben. Ik heb ook mijn trots.

CHARLIE Geweldig.

MAN Zie je daar nu es staan. Wat ben je in godsnaam aan het doen?

CHARLIE Ik ben een beetje aan het... Alles is een beetje... De dingen liepen niet zoals gepland.

MAN Dat zie ik ja, je ziet er vreselijk uit. Heb je hier zo lopen rondswaaien?

CHARLIE Kweenie.

MAN Ben je aan het doordraaien of wat?

CHARLIE Kweenie.

MAN Wat zou je arme moeder wel niet zeggen als ze je zo zou zien staan?

CHARLIE Kweenie.

MAN Wat weet je nog wel?

CHARLIE Kweenie.

*Charlie weent.*

MAN Jezus Christus, ik voel me hier werkelijk niet goed bij, gezien de toestand waarin je verkeerd, Charlie, maar je bent me wel een hoop geld schuldig.

CHARLIE Ik kan het je geven... ik kan... als ik... als je gewoon even...

MAN Och, stop ermee, dit is echt zielig.

CHARLIE Ik ben mijn portefeuille verloren.

MAN Oh, natuurlijk, dat verklaart alles.

CHARLIE Nee, ik bedoel, je verstaat het niet. Ik ben alles verloren.

MAN Ja, dat kan ik zien, ja.

CHARLIE Ik gaf alles uit handen en ik heb het en ik heb het... koud.

MAN In godsnaam. Hier. Kom hier.

CHARLIE Wat?

MAN Kom hier.

*De man doet zijn jas uit en geeft 'm aan Charlie.*

CHARLIE Echt?

MAN Ja.

*Een vrouw en een oudere man verschijnen vanuit de schaduwen.*

MAN Nee, het was niet zo heel veel geld, Charlie.

OUDERE MAN Het waren de andere schulden.

VROUW En het feit dat je wegliep.

MAN Een man moet zijn verantwoordelijkheden opnemen.

OUDERE MAN Je moet je problemen onder ogen durven zien.

VROUW De wereld onder ogen zien.

MAN Moedig zijn.

OUDERE MAN Sterk zijn.

VROUW Een winnaar zijn.

MAN Succesvol.

OUDERE MAN Weglopen is geen optie.

VROUW Het is niet toegestaan.

MAN Dat wordt niet gedaan.

OUDERE MAN De wereld haat mensen die opgeven.

VROUW Wij zijn hier om je te helpen.

OUDERE MAN Om jou te helpen om de wereld tegemoet te treden.

MAN           Want jij hebt overduidelijk een probleem, vriend.

VROUW       En dat probleem zijn wij.

CHARLIE      Nee, er zijn nog andere problemen.

MAN           We hebben allemaal onze problemen.

OUDERE MAN  En die lossen we op, toch?

MAN/VROUW  Ja.

OUDERE MAN  Dat klopt.

MAN           En wij zijn hier om jou te helpen om jouw problemen op te lossen.

CHARLIE      Ja?

MAN/OUDERE MAN/VROUW  Ja.

MAN           Want jij weet goed genoeg dat wij alles weten.

OUDERE MAN  Wij zullen altijd alles weten.

VROUW       Je hebt de regels gebroken.

MAN           Onze regels.

OUDERE MAN  En zonder ons.

MAN/OUDERE MAN/VROUW  Ben je niks waard.

MAN           Wij eisen je op, Charlie

OUDERE MAN  Wij zijn hier om op te eisen wat van ons is.

CHARLIE      Jullie hebben al alles afgenomen.

VROUW       Oh nee.

MAN           Er is nog.

VROUW       Nog veel meer dat we kunnen afnemen.

OUDERE MAN  Er zijn allerlei losse eindjes.

VROUW       Onafgeronde zaakjes.

MAN           Je bent ons geld schuldig.

OUDERE MAN  Je bent ons tijd schuldig.

VROUW       Je bent ons je welwillendheid schuldig.

MAN           Vertrouwen.

VROUW        Je bent ons mogelijkheden schuldig.

OUDERE MAN  We zijn nog niet eens aan het verkennen.

VROUW        Je kan niet doen alsof je geen deel uitmaakt van ons.

MAN           Dat je niet één van ons bent.

OUDERE MAN  Dat jij er niet doorheen moet.

MAN           Door de pijn en het lijden.

VROUW        De benauwdheid

OUDERE MAN  En de angst.

VROUW        Want jouw pijn is onze pijn.

MAN           Jouw angsten zijn onze angsten.

OUDERE MAN  Je knarst je tanden.

VROUW        Je staart ons in het gezicht.

MAN/OUDERE MAN/VROUW  En je glimlacht.

*Ze glimlachen.*

VROUW        Kom met ons mee.

MAN           We zullen je alles vertellen.

OUDERE MAN  Alles wat wij willen dat je doet.

VROUW        Alles wat je moet doen.

MAN           Wat we verwachten.

OUDERE MAN  Wat van jou verwacht wordt.

VROUW        Wat van ons allemaal verwacht wordt.

CHARLIE      Nee.

VROUW        We kunnen erover praten.

MAN           Als volwassen mensen.

VROUW        Als collega's.

OUDERE MAN  Als gelijken.



MAN Als vrienden.

VROUW Als eigenaars.

OUDERE MAN Je bent een deel van ons.

VROUW We zijn je verleden.

MAN Je heden.

OUDERE MAN En je toekomst.

VROUW Wij zijn alles wat er toe doet.

OUDERE MAN En alles wat er is.

MAN Je kan niet ontsnappen.

OUDERE MAN We eisen je op.

VROUW Wees blij.

OUDERE MAN Je bent gewild.

MAN Je bent van ons.

OUDERE MAN Verantwoord jezelf, jongen.

VROUW Verantwoord jezelf.

MAN Of val diep.

CHARLIE Verantwoord jezelf of val diep.

En dus val je.

Een korte val.

In het grijze water.

*Ze omcirkelen hem. Het geluid van een lichaam dat in het water valt.*

SOPHIE Het meisje in de winkel hoort de plons.

CHARLIE Het grijs geeft mee, als folie.

SOPHIE De koude is als een toxische shock voor het hart.

MAN En je kan je moeder zien.

OUDERE MAN Ze is thuis, in je oude kamer.

VROUW Ze heeft je bed opgemaakt, alles netjes en strak.

MAN Ze strijkt de plooien van het kussen glad.

*Sophie rijdt het rolwagentje dichterbij.*

OUDERE MAN Ze heeft je niet horen binnenkomen, maar dan draait ze zich om.

MAN Ze kijkt verbaasd, maar ze glimlacht.

OUDERE MAN Ze zegt.

SOPHIE Hallo, schat. Fijn dat je erbij kon zijn. Je bent juist op tijd.

MAN Je gaat naar haar toe.

OUDERE MAN Raakt haar schouder aan.

VROUW Gaat op het bed liggen.

OUDERE MAN Glimlacht als ze over je haren strijkt.

MAN Glimlacht.

SOPHIE En je ogen sluit.

*Ze leggen Charlie op het rolwagentje en trekken het laken over hem heen.*

OUDERE MAN Slaperig.

VROUW Eindelijk zo vreselijk slaperig.

OUDERE MAN Diep in en uitademend.

MAN Je klemt je vast.

OUDERE MAN Grijpt naar het zand.

VROUW Laat het door je hand glijden.

OUDERE MAN Het zachte gevoel van het zilt op je huid.

VROUW Sluit je ogen.

MAN Laat je wegdrijven.

OUDERE MAN Het zandkasteel die je ooit gebouwd hebt.

VROUW Is het fort dat alle dingen op afstand houdt.

OUDERE MAN Met een zucht.

MAN Geen schreeuw.

VROUW Droom je eindelijk.

OUDERE MAN En dan komt de stroming van het water.

SOPHIE Om je lichaam weg te spoelen.

*Het geluid van de zee. We horen het weerbericht, eerst zachtjes, maar steeds luider, totdat het terug overgaat in geruis. Iedereen gaat af, behalve Sophie. Ze strijkt over Charlie's haren, en trekt dan het laken over zijn gezicht. Ze gaat af.*